

162 CALLING ATTENTION TO A MATTER OF URGENT PUBLIC
IMPORTANCE UNDER RULE 40 (1) OF THE ASSEMBLY
RULES *re* SERIOUS DAMAGE TO HUTS OF HARIJAN
WORKERS IN THE COIMBATORE INDUSTRIAL
AREA DUE TO HEAVY RAINS

[Sri P. Kakkan] [13th November 1957]

The people who were rendered homeless have been temporarily accommodated in the nearby schools. Rich people who are anxious to render help and some social service organisations are supplying food for the affected people. The rains stopped on 9th November 1957 and the water in the tanks and the streams quickly abated. There is no anxiety now. The Collector of Coimbatore formed a District Flood Relief Committee. A sub-committee of non-officials was formed to collect donations for affording immediate relief by way of distributing food, etc., to the affected people. The Harijans removed most of their personal belongings (samans) and have not suffered any loss of property. The relief measures taken by Government are adequate and there was no delay in granting relief. In addition to Harijans, Caste Hindus were given grants amounting to Rs. 2,220.

III.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS MONEY-LENDERS BILL, 1957—*cont.*

Clause 2.

MR. SPEAKER: We shall now proceed with the clause by taking consideration of the Money-lenders Bill.

The motion is—

“That clause 2 do form part of the Bill”.

There are a number of amendments to this clause. I would call each hon. Member who has given notice of amendments one after another. If he is moving the amendment he will please say ‘I move the amendment’ and get it seconded. If the hon. Member is not moving the amendment he can say ‘I am not moving the amendment’.

Government have given notice of two amendments. The Hon. Minister will move his amendments.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Mr. Speaker, Sir, I move the following amendments:—

(1) ‘In sub-clause (1) *add* the following at the end, namely:—

“and the State Bank of Hyderabad”.

(2) In sub-clause (2) *add* the following words at the end: “or under the Travancore-Cochin Co-operative Societies Act, 1951 (Travancore-Cochin Act X of 1952)”.

SRI T. T. DANIEL: Mr. Speaker, Sir, on a point of order. Yesterday, I gave an amendment to sub-clause 2, more or less on the lines of the amendment moved by the Hon. Minister. The Government have included the State Bank of Hyderabad. My amendment was to include the Travancore Credit Bank. That amendment has not been included in the list of amendments circulated.

13th November 1957]

MR. SPEAKER : The hon. Member gave notice of the amendment yesterday morning. I informed the House that I shall not accept any amendment beyond 3-30 p.m. day-before yesterday. The hon. Member was late and so his amendment was not admitted.

SRI R. SRINIVASA IYER : I move—

“ For the existing sub-clause (4) *substitute* the following :—

‘ (4) “ interest ” denotes the return or consideration or compensation by whatever name called for the use or retention by one party of a sum of money or other property belonging to another arising out of a loan transaction and includes the return to be made over and above what was actually lent, but does not include any sum charged by the lender in accordance with the provisions of this Act or any other law for the time being in force, for or on account of costs, charges or expenses ’.”

The amendment was duly seconded.

SRI M. JAGANNATHAN : I move the amendment, namely :—

“ For the existing sub-clause (4), *substitute* the following :—

‘ (4) “ interest ” includes any amount by whatsoever name called, in excess of the principal, paid or payable to a money-lender in consideration of or otherwise in respect of a loan ’.”

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : I second the amendment, Sir.

SRI S. LAZAR : Mr. Speaker, Sir, I move the amendment, namely :—

“ For sub-clause (4), *substitute* the following :—

‘ (4) “ Interest ” includes any amount, by whatsoever name called in excess of the principal, paid or payable to a money-lender in consideration of or otherwise in respect of a loan but does not include any sum lawfully charged by a lender in accordance with the provisions of this Act or any other law for the time being in force, for on account of costs, charges or expenses ’.”

MR. SPEAKER : The amendment falls through for want of a seconder.

SRI T. T. DANIEL : Mr. Speaker, Sir, I move the amendment, namely :—

“ In sub-clause (6) after the word ‘ interest ’ occurring in line 20 on page 2 *add* the words ‘ whether made prior to or after the date on which the Act comes into force ’.”

SRI S. LAZAR : I second the amendment, Sir.

[13th November 1957]

SRI R. SRINIVASA IYER : Mr. Speaker, Sir, I move the amendment, namely :—

“ In item (i) of sub-clause (6) *for* the words ‘ in a company ’ occurring in line 24, page 2, *substitute* the words ‘ or a company ’ and *delete* the word ‘ with ’ occurring in line 26 on the same page.”

The amendment was duly seconded.

SRI T. T. DANIEL : Mr. Speaker, Sir, I move the amendment, namely :—

“ In sub-clause (6) *omit* items (v) and (vi).”

SRI S. LAZAR : I second the amendment, Sir.

SRI R. SRINIVASA IYER : Mr. Speaker, Sir, I move the amendment, namely :—

“ In item (v) of sub-clause (6), after the words ‘ an advance made ’ *add* the word ‘ bona fide ’ (line 36, page 2) and *delete* the word ‘ bona fide ’ occurring in the same line after the words ‘ by any person ’.”

The amendment was duly seconded.

SRI S. LAZAR : Mr. Speaker, Sir, I move the amendment, namely :—

“ In item (v) of sub-clause (6) *for* the words ‘ if such loan is advanced ’ in line 38, page 2, *substitute* the words ‘ if such advance is made ’, and after the words ‘ in the regular course of ’ occurring in the same line *add* the words ‘ and for the purposes of ’.”

SRI T. T. DANIEL : I second the amendment, Sir.

SRI N. K. PALANISAMI : Mr. Speaker, Sir, I move the amendment, namely :—

“ In item (v) of sub-section (6) *add* the following words at the end ‘ subject to a maximum limit of Rs. 100 to each individual ’.”

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : I second the amendment, Sir.

SRI R. SRINIVASA IYER : Mr. Speaker, Sir, I move the amendment, namely :—

“ *Delete* item (vi) of sub-clause (6).”

The amendment was duly seconded.

SRI R. SRINIVASA IYER : Mr. Speaker, Sir, I move the amendment, namely :—

“ In item (vi) of sub-clause (6) after the words ‘ promissory note ’ occurring in line 42, page 2, *add* the words ‘ or hundi ’.”

The amendment was duly seconded.

13th November 1957]

SRI M. JAGANNATHAN : Mr. Speaker, Sir, I move the amendment, namely :—

“ In item (vi) of sub-clause (6) after the words ‘ promissory note ’ occurring in line 42, page 2, *add* the words ‘ and a hundi ’.”

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : I second the amendment, Sir.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, I move the amendment, namely :—

“ In item (vi) of sub-clause (6) after the words ‘ other than a promissory note ’ *add* the words ‘ or a hundi ’. (Line 42 on page 2.) ”

SRI K. ANBAZHAGAN : I second the amendment, Sir.

SRI K. SATTANATHA KARYALAR : Mr. Speaker, Sir, I move the amendment, namely :—

“ In sub-clause 6 (vi) after the words ‘ promissory note ’ in line 42, page 2, *add* the words ‘ or a hundi or advance made on bank cheques ’.”

SRI M. JAGANNATHAN : I second the amendment, Sir.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, I move the amendment, namely :—

“ In sub-clause 7 (d) delete *the* words ‘ interrogates the members of the family of such other person ’ occurring in lines 12-13 on page 3.”

SRI K. ANBAZHAGAN : I second the amendment, Sir.

SRI N. K. PALANISAMI : Mr. Speaker, Sir, I move the amendment, namely :—

“ In clause (e) of sub-clause (7) after the words ‘ or property ’ occurring in line 16, page 3, *add* the words ‘ or reputation ’.”

SRI N. MARUDACHALAM : I second the amendment, Sir.

SRI M. JAGANNATHAN : Mr. Speaker, Sir, I move the amendment, namely :—

“ In sub-clause (8) before the words ‘ but excludes ’ occurring in line 20, page 3, *add* the words ‘ or who advertises or announces himself or holds himself out in any way as carrying on that trade ’.”

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : I second the amendment, Sir.

SRI N. K. PALANISAMI : Mr. Speaker, Sir, I move the amendment, namely :—

“ *Add* at the end of item (b) of sub-clause (8) ‘ the following words ‘ and whose turnover in the lending business is less than ten thousand rupees ’.”

[13th November 1957]

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : I second the amendment, Sir.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Mr. Speaker, Sir, I move the amendment, namely :—

“ In item (b) of sub-clause (8), for the words, brackets and figures ‘ and who is not assessed . . . (Central Act XI of 1922) ’ in lines 24 and 25 on page 3, *substitute* the words and figures ‘ and who pays a land revenue of not more than Rs. 50 ’.”

SRI N. MARUDACHALAM : I second the amendment, Sir.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Mr. Speaker, Sir, I move the amendment, namely :—

“ In item (b) of sub-clause (8) after the words ‘ a person who is ’ in line 22 on page 3, *add* the words ‘ paying a land revenue of less than Rupees fifty and is ’.”

SRI M. JAGANNATHAN : I second the amendment, Sir.

SRI V. SANKARAN : Mr. Speaker, Sir, I move the amendment, namely :—

Delete sub-clauses 8 (c) and 8 (d).

The amendment was duly seconded.

AN HON. MEMBER : Mr. Speaker, Sir, the hon. Member is not in his place.

MR. SPEAKER : It is not necessary that he should be in his place. Only during voting during division the hon. Member should be in his seat.

SRI M. JAGANNATHAN : Mr. Speaker, Sir, I move the amendment, namely :—

In sub-clause (8) after item (d), *add* the following as item (e) :

“ (e) ‘ A money-lender whose regular business does not exceed a capital of one thousand rupees ’.”

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : I second the amendment, Sir.

MR. SPEAKER : The amendments and the motion are before the House for discussion.

* SRI R. SRINIVASA IYER : Mr. Speaker, Sir, amendment 13 moved by me relates to the term “ interest ”. “ Interest ” in the present Bill is only an inclusive definition, that is, the main meaning of the word “ interest ” is not included. Therefore, to make it clear, I have adopted the language of the English Law, thereby adding some words to the present definition in the Bill and that is :

“ ‘ Interest ’ denotes the return or consideration or compensation by whatever name called for the use or retention by one party of a sum of money or other property belonging to another arising

13th November 1957] [Sri R. Srinivasa Iyer]

out of a loan transaction and includes the return to be made over . . . etc." as is found in the present Bill. I have moved this amendment so as to make the meaning of the word ' interest ' exact and clear and not open to doubt.

Amendment No. 14 relates to item (i) of sub-clause (6) of clause 2. The sub-clause 2 (6) (i) reads thus :

" a deposit of money or other property in a Government Post Office Savings Bank or in a bank, in a company as defined in the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956) or with a co-operative society ". The word " in " in the expression " in a company " is not proper. It should be " or ". Again the word " with " is unnecessary in the last line of the sub-clause. Therefore I have proposed the substitution of the words " or a company " for the words " in a company " and the deletion of the word " with " occurring in line 26 on page 2.

In item (v) of sub-clause 6, it is said " an advance made by any person *bona fide* carrying on any business . . . " " *Bona fide* " should come after the word ' made ', that is, instead of " an advance made by any person *bona fide* ", it should be " an advance made *bona fide* by any person ". Any business man must advance loans *bona fide*. It is only a correction of clerical error and is a small amendment.

So far as item (vi) is concerned, the present policy as adumbrated in the Bill seems to be to include only promissory notes and exclude hundis; it is doubtful whether pro-notes will include hundis also. Hundi has a specific meaning and that is a method of transaction carried on in this part of the country and in India also. It is a recognized negotiable instrument. If promissory notes are alone included and hundis are not included, then everybody would change all his transactions into hundi, and then the very object of the Bill to prevent people from harassing debtors, because they take pro-notes for larger amounts and charge higher rates of interest, would be defeated and the debtors would not be protected as intended in the Bill. I also find there are about eight hon. Members who have given notice of amendments to include hundi also and only one hon. Member who has given notice of a similar amendment has not moved it. Therefore, the general consensus of opinion of the House seems to be, so far as hon. Members who have moved amendments are concerned, to include hundi also and that hundi also should be brought within the purview of this Bill. Hundi is a negotiable instrument used for trade purposes and once we include pro-notes and exclude hundi, the danger is that every pro-note will become a hundi and thus the debtors would be put to incalculable difficulties. I therefore submit that hundi should also be included or at least hundis up to a moderate limit should be brought within the orbit of this Bill.

These are all the amendments I have moved, Sir.

MR. SPEAKER : I forgot to call the hon. Member Sri N. K. Palanisami to move his amendment No. 69 and the Hon. Minister for Revenue to move his amendment No. 12. They may now move them.

[13th November 1957]

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, I move—

“ In sub-clause (6) after the words ‘ to such an advance ’ occurring in line 21, page 2, *add* the words ‘ and any advance made on the basis of a hundi ’.”

The amendment was duly seconded.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

“ In sub-clause (6) after item (vii) *add* the following new item, namely :—

‘ (viii) an advance made under any Chit Fund Scheme ’.”

SRI S. LAZAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தமானது ஒரு சாதாரணமான திருத்தம். சாதாரணமாக ஒரு வார்த்தையை ‘ டிபைன் ’ பண்ணக்கூடிய நேரத்திலே, அதே வார்த்தை அந்த இடத்தில் திருப்பி வரக்கூடாது என்ற ஒரு நியதி இருக்கிறது. அந்த முறையில் பார்க்கும்பொழுது பிரிவு (2) (6) (v)-ல்

“ (v) an advance made by any person *Bona fide* carrying on any business, not having for its primary object the lending of money if such loan is advanced ” என்று இருப்பதை “ if such advance is made ” என்று திருத்தவேண்டும். அதுதான் பொறுத்தமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri N. K. Palanisami can now speak on his amendment No. 69 about ‘ Hundi ’.

* SRI N. K. PALANISAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஏற்கெனவே இம்மாதிரி ஒரு லேவாதேவி மசோதாவைக் கொண்டுவந்துவிட்டு, இப்பொழுது ஒரு குறிப்பிட்டவர்கள் மட்டும் இந்த மசோதாவின் கீழ் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறார்கள். பாக்கி முக்கியமாக இருக்கக்கூடியவர்கள், அதாவது கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு அதிகமாக பணம் கொடுக்கிறவர்கள் கந்து வட்டிக்காரர்களையும், உண்டிதொழில் செய்பவர்களையும் இந்த மசோதாவில் சேர்க்கவேண்டுமென்று நேற்றே சொன்னேன். அவர்களுக்கு இந்த மசோதாவில் விதிவிலக்குக் கொடுத்திருப்பது பொறுத்தமல்ல. உண்டிதொழில் நடத்துபவர்கள் வேறு ஊரிலிருந்து இங்கு வந்து ரூ. 5,000 முதல் வைத்துக்கொண்டு வருஷத்தில் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் சம்பாதிக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்பொழுது அவர்களை இந்த மசோதாவில் ஏன் சேர்க்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். கனம் மந்திரி அவர்கள் ‘ வியாபாரிகளுக்கு நாம் பணம்கொடுத்து உதவமுடியாது. இம்மாதிரி முறையை நிறுத்திவிட்டால், வியாபாரிகள் தொழில் நடத்தமுடியாது ’ என்று சொல்லலாம். மத்திய சர்க்காருக்கு சிபாரிசுசெய்து இந்த உண்டித் தொழிலை ராஜ்ய பாங்கின் மூலமாக நடத்தமுடியும். அதனால் சர்க்காருக்கு ஏராளமான வருமானம் கிடைக்கும். ஆகையால் இந்த உண்டிதொழில் நடத்துகிறவர்களையும் இந்த மசோதாவின்கீழ் கட்டுப்படுத்தவேண்டும்.

மேற்கொண்டு நிலத்தை ‘ அட்டாச் ’ பண்ணக்கூடிய விஷயத்திலே, ஹைதராபாத் ராஜ்ய சட்டத்தில், விவசாயினுடைய 5 ஏக்கருக்கு குறைவாக உள்ள பூமியை ‘ அட்டாச் ’ செய்வது கிடையாது. அதே மாதிரி இந்த மசோதாவையும் திருத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்னும் ‘ வெஸ்ட் பெங்காலில் ’ மனைக்கட்டுமீது கடன் கொடுத்திருந்தால் அந்த மனைக்கட்டை ‘ அட்டாச் ’ செய்யக்கூடாது என்ற ஒரு ஷரத்து இருக்கிறது. அந்த முறையிலே நாமும் இந்த மசோதாவை திருத்தவேண்டும்.

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri Jagannathan will now speak on the amendments Nos. 29, 31, 32 and 33.

13th November 1957]

* SRI M. JAGANNATHAN : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் இரண்டாவது.

MR. SPEAKER : The hon. Member can speak on all the amendments.

* SRI M. JAGANNATHAN : Yes, Sir. I will speak on all amendments to clause 2. இரண்டாவது ஷரத்திற்கு நாங்கு திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறேன். என்னுடைய 29-வது திருத்தமானது வட்டி என்றால் என்ன என்பதைப்பற்றி சொல்லுகின்ற திருத்தமாகும். இந்த மசோதாவில் 'வட்டி' என்பதற்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் 'டெபினஷன்' பின்வருமாறு இருக்கிறது.

“ ‘Interest’ includes the return to be made over and above what is actually lent, whether the same is charged or sought to be recovered specifically by way of interest or otherwise, but does not include any sum charged by a lender in accordance with the provision of this Act or any other law for the time being in force, for or on account of costs, charges or expenses.”

The word ‘interest’ is repeated in the definition. இந்த ‘டெபினிஷனில்’ ஒரு பெரிய குறை என்னவென்றால் ‘வட்டி’ என்றால் என்ன என்று விளக்கம் கொடுக்கக்கூடிய இந்த ஷரத்திலே ‘வட்டி’ என்ற வார்த்தையே மறுபடியும் உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இது சட்டத்திற்கு முரணானது. ‘வட்டி’ என்றால் என்ன என்று விளக்கம் கூற முன்வரும்பொழுது, அதே வார்த்தையை அந்த ‘டெபினஷனில்’ மீண்டும் உபயோகப்படுத்துவது சட்டத்திற்கு முற்றிலும் முரணானது என்பதை சர்க்கார் உணர்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Here we are not defining interest. There is a general definition of the word ‘interest’. This is in addition to that general definition. That is what the hon. Member Sri Srinivasa Iyer pointed out. Whether a general definition of ‘interest’ is necessary or not, is a different matter. We are making provision here in addition to the general definition of ‘interest’.

SRI M. JAGANNATHAN : அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகின்ற விளக்கம் அவ்வளவு ஒத்துக்கொள்ளக்கூடியதாய் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். (கனம் ஸ்ரீ லி. சுப்பிரமணியம்—ஒத்துக்கொள்ளக்கூடியதாய் இருக்கிறது.) இருந்தாலும் என்னுடைய திருத்தத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும்படியான விளக்கம் நன்றாக இருக்கிறதென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அது பின்வருமாறு : “ (4) ‘interest’ includes any amount by whatsoever name called, in excess of the principal paid or payable to a money-lender in consideration of or otherwise in respect of a loan.” இது மிகவும் நல்ல விளக்கம். என்னுடைய சொந்தமாக இல்லா விடாலும் ஆங்கிலச் சட்டம் 15-வது ஷரத்து போலவே—அதில் இருந்து கடன் வாங்கி இருக்கிறேன். ஆகவே என்னுடைய விளக்கத்தை சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். வட்டிக்கு கொடுத்திருந்தாலும் இனி கொடுக்கப்போவதாக இருந்தாலும் இது மிகவும் பொருத்தமான விளக்கம்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக “ In item (vi) of sub-clause (6), after the words ‘apromissory note’ occurring in line 42, page 2, add the words ‘and hundi’ ” என்று ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் அநேகம் பேர் பேசினார்கள். நேற்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது உண்டி முறையை இந்தச் சட்டத்தின் வரம்புக்குள் கொண்டுவருவதற்கு இல்லை. நம்முடைய நாட்டில் வியாபாரம்,

[Sri M. Jagannathan] [13th November 1957]

தொழில் முதலியவற்றிற்கு உண்டிமுறை மிகவும் அனுசூலமாக இருக்கிறது. அதற்கு விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நாம் இப்போது இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்துவிடுவதனால் இனி லேவாதேவிகாரர்கள் எல்லோரும் உண்டி முறைப்படி கடன்கொடுக்க ஆரம்பித்துவிட்டால் இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கமே பாதிக்கப்பட்டுவிடும். அவர்கள் தப்பித்துக்கொண்டுவிடுவார்கள். ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வதென்றமென்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

In sub-clause (8), after item (d), add the following as item (e):—

“(e) A money-lender whose regular business does not exceed a capital of one thousand rupees.”

இது புதிதாகச் சேர்க்கப்படவேண்டிய அம்சம். மணிலென்டர் என்றால் யார் என்று குறிப்பிடும்போது—இந்த மசோதாவில் அவர்களுக்குப் பல விதிவிலக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதோடு இதையும் சேர்த்துக் கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இதுமாதிரி ஒரிஸா மாகாணத்தில் உள்ள மணிலென்டர் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. அங்கே அப்படி இருப்பதுபோலவே நம் ராஜ்ய சட்டத்திலும் ஏன் இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இதையும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக (33-வது திருத்தம்.) In sub-clause (8) before the words ‘but excludes’ occurring in line 20, page 3, add the words ‘or who advertises or announces himself or holds himself out in any way as carrying on that trade’. என்கிற இந்தத் திருத்தம் அதை சரியாக விளக்குகிறது என்று நினைக்கிறேன். இந்த மசோதாவில் குறிப்பிட்டிருப்பது இது தான்.

“‘Money-lender’ means a person whose main or subsidiary occupation is the business of advancing and realizing loans but excludes . . .” என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த விளக்கத்தின்படி பார்த்தால் ஏதாவது ஒரு தடவை, இரண்டு தடவை கடன் கொடுக்கும் லேவாதேவிகாரர்கள் இந்த விளக்கத்திற்கு உள்ளாகமாட்டார்கள். இப்படி தப்பிக்கொள்ளாமல் இருப்பதற்காகத்தான் நான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். In sub-clause (8) before the words ‘but excludes’ occurring in line 20, page 3, add the words ‘or who advertises or announces himself or holds himself out in any way as carrying on that trade,’ நான் கொடுத்திருக்கிற இந்த விளக்கம் திருப்திகரமாக இருக்கும். ஆங்கிலச் சட்டத்தில் மணி லென்டர்ஸ் ஆக்டில் இந்த மாதிரி காணப்படுகிறது. இதையும் சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் நான் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI A. VEDARATNAM PILLAI : On a point of information, Sir. கனம் ஜகந்நாதன் அவர்கள் பேசியபோது வட்டி என்பதற்கு பெனிஷன் ஏதோ ஒரு ஆங்கிலச் சட்டத்தில் இருப்பதைக் கடன் வாங்கி வந்ததாகச் சொன்னார்கள். இப்போது கடன் வாங்கும்போது ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் சார்ஜ், ஸ்டாம்பு சார்ஜ், ப்ரோக்கர் சார்ஜ் என்று அசலுக்கு வட்டி இல்லாமல் எத்தனையோ இருக்கின்றன. அசலுக்கு உள்ள வட்டிக்கு அதிகமாகக் கொடுக்கிற பணம் வட்டி என்கிற அவரது பெனஷனில் வருமா என்பதை அவரிடமிருந்து அறிய விரும்புகிறேன். (ஸ்ரீ எம். ஜகந்நாதன் பதில் அளிக்கவில்லை.)

MR. SPEAKER : அவர் பதில் அளிக்கவில்லை. அளிக்கவேண்டியதும் இல்லை. மேலும் அங்கத்தினர்களைப் பேச அழைக்கும்போது அவர்கள் அவர்களுடைய திருத்தத்தின் மேல்தான் பேசவேண்டும் என்பது இல்லை. அந்த ஷரத்துக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள திருத்தங்கள் எல்லாவற்றின்பேரிலும் பொதுவாகப் பேசலாம். கனம் பழனிசாமி

13th November 1957] [Mr. Speaker]

அவர்கள் இப்போது என்னிடம் வந்து சொன்னார்கள்—அது அவருக்குத் தெரியாததால்* தன் திருத்தத்தின்மேல் மட்டும் பேசினதாகச் சொன்னார்கள். ஆகவே அவரை திரும்பவும் பேச அழைக்கிறேன். இனி பேசுகின்ற அங்கத்தினர்கள் எல்லாவற்றின் பேரிலும் அந்த ஷரத்தைப் பொறுத்துப் பேசலாம்.

*SRI N. K. PALANISAMI : கடன் கொடுப்பதில் 100 ரூபாய்க்குக் குறைவாம் கொடுக்கப்படுவதற்கு விதிவிலக்கு அளிக்கலாம் என்பதற்கு நான் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். (திருத்தம் 70.) In item (v) of sub-section (6) add the following words at the end "subject to a maximum limit of Rs. 100 to each individual." காரணம் சிறு சிறு வியாபாரிகளை எடுத்துக்கொண்டால் நூறு ரூபாய்க்குள் அன்றாடம் கடன் வாங்கிப்போய் காய்கறிகள், இதரவற்றை வாங்கி விற்பனை செய்து நான்கை, ஐந்தை என்று வட்டியைக் கொடுத்துவிட்டு, இரண்டு மூன்று ரூபாய் அன்றாடம் லாபம் சம்பாதித்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தினால் பாதகம் ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காகத் தான் இந்தத் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இதையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். மேலும் கடனைக் கொடுத்துவிட்டு, அதற்காக வருகிற போகிற இடங்களிலும், ஆபீஸ்களிலும் சென்று அவர்களுக்கு அவமானம் உண்டாகும் வகையில் கடனைக் கேட்பது சரியில்லை. இந்த மசோதாவின் இரண்டாவது ஷரத்து, 7-வது சப்-செக்ஷன் 'e'-ல் இம்மாதிரி செய்பவர்களுக்குத் தண்டனை உண்டு என்பதாக இருக்கிறது. அதோடு ரெபுடேஷன் என்பதையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். (திருத்தம் 71.) In clause (e) of sub-clause (7) after the words 'or property' occurring in line 16, page 3, add, the words 'or reputation.' இதையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஏற்கெனவே என்.ஜி.ஓ.-க்களுடைய விதிகளில் ஒன்று இருக்கிறது. அந்தக் காரணமாக அவர்கள் அதிகக் கடனளியாகப் போகாமல் இருக்கவழி செய்யப்படுகிறது. ஆனால் அதை நடைமுறையில் அமுலுக்குக் கொண்டுவரவில்லை. கடன் கொடுக்கும் ஸ்தாபனங்களை அமைத்து அதன் மூலம் அவர்கள் சம்பளத்தைப்போல 6 மடங்கு கொடுக்கலாம் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது. அப்படி நிர்ணயித்து ரொம்ப வருஷம் ஆயிற்று. இன்றையதினம் அப்படி நிர்ணயித்திருப்பதற்குப் பதிலாக சம்பளத்தைப்போல 12 மடங்கு கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம். அவர்கள் வாங்கும் பேசிக் சம்பளத்துடன் அலவன்சையும் சேர்த்து 8 மடங்கு அவர்களுக்கு கடன் வாங்குவதில் செய்வதற்கு திருத்தம் செய்தால் கண்டிப்பாக இம்மாதிரி கஷ்டப்படுகிறவர்கள் யாரும் மார்வாரிகளிடம் போகமாட்டார்கள். இம்மாதிரி செய்தால் அவர்களுக்குச் சட்டமும் தேவையில்லை.

அடுத்தபடியாக கிராமங்களில் பெரிய நிலப் பிரபுக்கள் கடன் கொடுக்கக் கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பூராவும் விதிவிலக்கு அளிக்கக்கூடாது. அவர்களுக்கு ஏன் விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்று எனக்கு புரியவில்லை. உண்மையாக அவர்கள் லேவாதேவிக் காரர்களையொழிய, விவசாயிகள் அல்ல. இந்த மசோதாவின் மீது நடந்த பொது விவாதத்தின்போது சொன்னேன் 100-க்கு 56 பேர்கள் கிராமத்தில்தான் கடன்காரர்களாக இருக்கிறார்கள். கிராமத்திலுள்ள பெரும்பாலான மக்களின் பொருளாதார நிலைமை அவர்கள் கையில்தான் இருக்கிறது. அவர்களிடம் அன்புரோட்குடில் வெல்த் இருக்கிறது. அது தேசத்திற்கு பிரயோஜனம் ஒன்றும் இல்லை. அவர்கள் இம்மாதிரி கடன் கொடுத்து ஏழை விவசாயிகளை ஒரு கருவியாக உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். ஆகையால் அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தில் விதிவிலக்கு அளிக்கக்கூடாது. ஒரு குறிப்பிட்ட விவசாயிகள் கைமாற்று செலவுக்காக வாங்கலாம். அது வேண்டுமானால் இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் வராமல் இருக்கலாம். அவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய கடன்கள் சட்டத்தின்கீழ் வரவேண்டும். ஆதலால் அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தில் விதிவிலக்கு கொடுக்கக்கூடாது.

10-10
a.m.

[13th November 1957]

¹ SRI T. T. DANIEL : Sir, my amendment reads as follows :—

In sub-clause (6) after the word 'interest' occurring in line 20 on page 2 add the words 'whether made prior to or after the date on which the Act comes into force'. The provisions of the Bill, as they stand now, apply only to future loans and have no application to the existing loans. I believe, if the object of the enactment is to be fulfilled, its provisions must be made to apply to existing loans also so that real relief may be given to the borrowers, especially the N.G.Os. of our State who are undergoing great difficulty because of the existing loans. I believe that the Government will accept the amendment.

10-18

* SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவிலே இரண்டாவது பிரிவிலே கடன் என்ற வார்த்தைக்கு பொருள் கூறும்போது விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்ட இனத்திலிருந்து உள்ளதில் பிராமிசரி நோட்டு என்றும் வாசகம் வந்துள்ளது. அவைகள்மேல் அட்வான்ஸ் செய்யும் பணம் "loan" ஆகவே கருதப்படும். அத்துடன் உண்டியையும் சேர்த்துக்கொண்டால் பரந்த அளவில் நன்மை பயக்கும். இதன் மூலமாக கடன் கொடுக்கல் வாங்கல் நடக்கிறது. ஆகவே நல்ல முறையில் இந்தத் திருத்தத்தை பரிசீலனை செய்து ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த மசோதாவின் மூலமாக கொடுக்கல் வியாபாரத்தை கட்டுப்படுத்த முயற்சிக்குமோ. ஆனால் அதே சமயத்தில் இந்த லேவாதேவிக்காரர்கள் சர்க்காரை ஏமாற்றித் தப்பித்துக்கொள்ள நாம் விடக்கூடாது. இந்த மசோதாவின் நோக்கத்தையே அது முறியடித்துவிடுவதாகும். தவிர 8-வது உப பிரிவின்கீழ் மணிலெண்டர் என்பதற்கு பொருள் கொடுக்கும்பொழுது அதில் அக்ரிகல்சரிஸ்ட் நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு துரதிஷ்டவசமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அக்ரிகல்சரிஸ்ட் என்று சொல்லும்போது எல்லா விவாசயிகளையும்தான் குறிக்கும். ஆனால் உண்மையாகப் பார்க்கப் போனால் கிராமங்களிலே லேவாதேவி நடத்திக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு இதில் விதிவிலக்கு அளித்தால் இந்தச் சட்டத்திலிருந்து எல்லோருமே தப்பித்துக்கொள்வார்கள். ஏதோ சிறிய நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு வேண்டுமானால் இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு கொடுக்கலாம். இதைக் கருத்தில் கொண்டுதான் "and who pays a land revenue of not more than Rs. 50"—அதாவது நிலத்தினை 50 ரூபாய்வரை கொடுப்பவர்தான் அக்ரிகல்சரிஸ்ட் என்று நான் சொல்கிறேன் அவர்களுக்குத்தான் விதிவிலக்கு அளிக்கப்படும் என்று இருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் கிராமங்களில் உள்ள மக்களுக்கு நன்மை கிடைக்கும்.

* SRI M. P. SUBRAMANIAM : நான் கொடுத்து இருக்கக்கூடிய முதல் திருத்தமாவது இரண்டாவது உப்பிரிவில் 6-ல் இந்த உண்டியை சேர்த்துக்கொள்வது இதில் அதிக கருத்து வேறுபாடுகள் இல்லை. அதைப்பற்றி விளக்கமாக பேசுவதற்குத் தேவையில்லை. இருந்தாலும் அமைச்சர் அவர்கள் கூறும் காரணம் வியாபாரத்தைப் பெறுக்குவதற்கு இம்மாதிரியாவது கடன்கள் தேவை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் உண்டியுமே வியாபாரம் செய்வது எந்த தலைப்பின் கீழ் வரும் என்று சொல்லவில்லை. இம்மாதிரி சட்டத்திலே விதிவிலக்கு கொடுத்தால் இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கம் நிறைவேறுகிறது. ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தை ஒத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

7 (d) உப்பிரிவு : Interrogates the members of the family . . . them; or என்ற பிரிவு இருப்பதால் வெறுமனே கேட்பதும் தவறாகும்; அதைத்தவிர தவறு செய்வார்களானால் வேறுவகையில் நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். ஆதலால்தான் என்னுடைய திருத்தத்தில் "interrogates the members of the family of such person" என்ற வார்த்தைகளை அந்தப் பிரிவிலிருந்து எடுத்தவிடவேண்டும் என்று கொடுத்திருக்கிறேன்.

13th November 1957] [Sri M. P. Subramaniam]

அடுத்தபடியாக இந்த மசோதாவிலே “அக்ரிகல்சரிஸ்ட்” வருமானவரி கொடுக்காமல் இருந்தால் அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் மிராசுதாரர்களில் “அக்ரிகல்சரிஸ்ட்” என்ற பெயரில் பல நபர்கள் வருமானவரிக்கூட கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் 100-க்கு ரூ. 3, ரூ. 4 வீதம் வட்டிக்கு பணம் கொடுத்து ஏழை மக்களை இம்சிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் இந்த மசோதாவில் விதிவிலக்கு அளித்தால் இந்த மசோதாவிலுல் பலன் அடையக்கூடியவர்கள் மிகக் குறைவாகத்தான் இருப்பார்கள்.

இன்று நாட்டில் கடன்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கையில், மிகப் பெரும் பாலோர் கிராமங்களில் வாழக்கூடியவர்கள்தான். அவர்கள் நகரங்களில் உள்ள லேவாதேவிக்ராமங்களிடம் பணம் கடன் வாங்குவதில்லை. கிராமங்களில் உள்ள விவசாயிகளைப் பொறுத்தளவில் அவர்கள் வட்டி வாங்குவதை இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவராமல் விட்டிருக்கிறோம். அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிராமங்களில் லேவாதேவி செய்யக்கூடியவர்கள் ஏதோ நாலோ ஐந்தோ ஏக்கரை வாங்கிக் கொண்டு லேவாதேவி செய்வதினால் அவர்கள் இச்சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள முடியும். ஐம்பது ரூபாய் வரை நிலவரி கட்டுகிற விவசாயிகளை இச்சட்டம் கட்டுப்படுத்தாது எனக் கொண்டுவரலாம் எனக்கூறியது. அவர்கள் 10 அல்லது 50 ரூபாய்க்குள் வரி கட்டிவிட்டு லேவாதேவி செய்தால் அவர்கள் இதில் இருந்து எளிதில் தப்பித்துக்கொள்ள முடியும். ஆகவே, இந்த அக்ரிகல்சரிஸ்ட் என்ற வார்த்தையை இதிலிருந்து எடுத்து விடவேண்டும். விவசாயிகள் யார் என்றால், தானாக விவசாயம் செய்தாலும்கூட, அல்லது கூலியாட்களை வைத்து மேற்பார்வை செய்து விவசாயம் செய்தாலும்கூட, இரண்டு பேர்களும் விவசாயிகள்தான். ஏதோ இரண்டு ஏக்கர் நிலத்தை வாங்கிவிட்டு, காலையிலும் மாலையிலும் இரண்டு தடவை பேருக்கு சென்று மேற்பார்வையிட்டு வந்தால் போதும். அவரும் விவசாயிதான் இச்சட்டம் பொறுத்தவரையில். அவருக்கும் இதிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்தபடியாக, (சி) உட்பிரிவில் டாக்டர்களும், வக்கீல்களும், அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களும் இதன் கீழ் வரமாட்டார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் எனக்கு ஒரு சந்தேகம். வக்கீல்களோ, டாக்டர்களோ அல்லது சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களோ கடன் கொடுக்கக்கூடாது என்று விதியிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். (இன்டர்ப்ஷன்) அதை எடுத்துவிட்டால் மிகக் மகிழ்ச்சி. ஆகவே, இவைகளை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

10-22
a.m.

* SRI V. SANKARAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நானும் கிளாஸ் 2, 8-வது உட்பிரிவில் ஷி அன்ட் டி. யை எடுத்துவிடவேண்டுமென்று ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அதாவது வக்கீல், டாக்டர் போன்ற லேர்னர் பரபஷனில் உள்ளவர்கள், அதை அனுஷ்டிக்கிறவர்களுக்கும், சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் இந்த சட்டத்தில் இருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களையும் இச்சட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வரவேண்டுமென்பதே எனது திருத்தத்தின் நோக்கம். அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கக்கூடாது. மசோதாவிலேயே மணிலெண்டரிஸ் வியாக்கியானம் என்ன என்றால் எவர் மணி லெண்டிங்கை மெயின் occupation அல்லது சப்சிட்யூரி occupation ஆகக் கொண்டிருக்கிறார்களே அவர்கள்தான் மணிலெண்டர்கள். இம் மசோதாவில் உள்ள வியாக்கியானப்படி, ஒரு தடவையோ அல்லது மூன்று நான்கு தடவையோ பணம் கொடுத்து வாங்கினால் அவர்கள் மணிலெண்டர் ஆக மாட்டார்கள். அந்த முறையில் எடுத்துக்கொண்டால் வக்கீல், அல்லது டாக்டர், அல்லது சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தராகட்டும் மூன்று தடவை அல்லது நான்கு தடவை causal ஆக ரூபாய் கொடுத்து வாங்கினால் அவர்கள் மணிலெண்டராக மாட்டார்கள். ஆகவே இவர்களுக்கென்று இச் சட்டத்தில் இருந்து பிரத்தியேகமாக விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டியதில்லை. (THE HON. SRI C. Subramaniam : We accept the amendment. No argument is necessary.) ஒன்றிரண்டு தடவை அவர்கள் பணம் கொடுக்கல் வாங்கல் செய்தால் அவர்கள்

[Sri V. Sankaran] [13th November 1957]

மணிலெண்டராக மாட்டார்கள். ஏன் நம் தமிழ் நாட்டு லேவா தேவிகாரர்கள், செட்டிகள் உண்டிகள் செக்குகள் transaction-களை கைக் கொள்ளக்கூடாது என்று சமாதானம் சொல்லப்படுகிறது. நம் நாட்டிலுள்ள செட்டிகளிடமிருந்து விவசாயிகள் கடன் வாங்குகிறார்கள். அப்படி கடன் வாங்கி, அதை ஒரு அறுப்பில் கொடுக்க முடியாவிட்டால் அடுத்த அறுப்பில் தருகிறேன் என்று சொல்லி அடுத்த அறுப்பில் கொடுக்கிறார்கள். அப்படி நம் நாட்டிலுள்ள செட்டிகளிடம் வருஷக்கணக்காக உள்ள வாங்கிக்கைக்காரர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். நேர்பாடுக, உண்டியை எடுத்துக்கொண்டால், ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்காவிட்டால் மூன்று மாத காலம் என்றிருந்தால் அந்த மூன்று மாத காலத்திற்குள் திருப்பிக் கொடுக்காவிட்டால் உடனே அதை வசூலித் தாகவேண்டும். வசூலிக்க முடியவில்லை என்றால் கோர்ட்டில் கேஸ் போட்டாக வேண்டும். ஆனால் நம் நாட்டில் உள்ள செட்டிகளிடமிருந்து கடன் வாங்குகிற எத்தனையோ விவசாயிகள் இந்த வருஷம் கொடுக்க முடியவில்லை என்றால் அடுத்த வருஷம், அல்லது அடுத்த அறுப்பில் என்று கொடுக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட உண்டி முறை நம் கிராமங்களில் அனுஷ்டிக்கப்படவில்லை. அதேபோல் செக்குகள், செக்குகள் இன்னியூர் பண்ணி அது ஒரு மூன்று மாதம் அல்லது அறு மாதத்திற்குள் மாற்றியாக வேண்டும். அதற்கு மேல் பாங்குகளில் honour செய்ய மாட்டார்கள். ஆகவே 6 மாதக் கெடுவில் அந்தப் பணத்தை வசூலிக்கவேண்டியிருக்கிறது. வசூலிக்க முடியவில்லை என்றால் உடனே கோர்ட்டில் கேஸ் போடவேண்டியிருக்கிறது. இந்த உண்டியை எடுத்துக்கொண்டால், 10,000 ரூபாய்க்கு உண்டி எடுத்துக்கொண்டால் அதை வைத்துக்கொண்டு அதை பாங்கில் டெப்பாசிட்டு வைத்து ஒன்று இரண்டு லட்சம் ரூபாய் வரை டிரான்ஸாக்ஷன் செய்ய முடிகிறது. பாங்கில் உண்டியை டெப்பாசிட்டு வைத்து, 10,000 ரூபாய்க்கு உள்ள உண்டியை வைத்துக்கொண்டு ஒன்றிரண்டு லட்சம் ரூபாய் வரை பல தடவைகளாக டிரான்ஸாக்ஷன் செய்துவிடுகிறார்கள் வட நாட்டுக்காரர்கள். ஆனால் நம்நாட்டிலே உள்ளவர்களுக்கு அப்படி செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே, இந்த உண்டியையும், செக்கையும் கூட இச்சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரவேண்டும். அதே போல் விவசாயிகள் என்று சொல்வதில், பெரிய நிலச்சுவான்தார்களும் regular money lender-களும் போய் விட்ட இந்த காலியானை இடத்தில், அதாவது விவசாயிகள் என்று சொல்லிக் கொண்டு லேவாதேவி செய்து கொண்டு இச்சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள முடியும். ஆகவே, அவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை வக்கீல், டாக்டருக்கு பழக்க வைத்து money lending செய்ய முடியும். ஆகவே இந்த டாக்டர், வக்கீல், அல்லது சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் இவர்களுக்கு இந்த சட்டத்திலிருந்து விதி விலக்கு அளிக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10-27
a.m.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கிளாஸ் இரண்டில் அக்கிரகஸ் ரிஸ்டுக்கு இச்சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளித்திருப்பதைப் பார்க்கும் போது, பெரிய நிலப் பிரபுக்களும், மிராசதார்களும் அதைப் பயன்படுத்தக்கூடிய அளவிற்குத் தான் அது இருக்கிறது. ஆகவே, 'and who is not assessed to income-tax under the Indian Income-tax Act, 1922 (Central Act XI of 1922)', என்பதை நீக்கிவிட்டு அதற்குப் பதிலாக 'who pays a land revenue of not more than Rs. 50' என்று போடவேண்டும். அதாவது, நிலத்திர்வை 50 ரூபாய்க்கு உள்பட யார் கொடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் இந்த மசோதாவிலிருந்து விதிவிலக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்பதை சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

10-30
a.m.

* **SRI K. VINAYAKAM :** Sir, I find that the Government have thought it wise to exclude hundis and other negotiable instruments from the definition of 'loans'. Sir, some years back, after this Bill was drafted by our department, a small committee was constituted to examine this Bill. I had the pleasure of serving on this committee. In those days, all these things were thrashed out, viz., whether we should exclude negotiable instruments and hundis.

13th November 1957] [Sri K. Vinayakam]

There was a strong opinion that hundis should not be included, because hundis were serving and other negotiable instruments were also serving a very peculiar need of the mercantile community. Merchants who are in need of quick money at a moment's notice could depend only upon bankers who negotiated hundis. People who do business in hundis do not hesitate to advance loans to such of those merchants as have got prestige in the market, whose names are above suspicion, who are known for their honesty, who respect the terms of the deed, and who do repay the debt in time. These people are never put to any hardship in raising loans. These hundi transactions are a peculiar feature in cities and big towns where there is a great movement of merchandise. Merchants will be very much handicapped if hundis are not excluded. The Government will not be doing any service to the mercantile public if they discourage the credit system of hundis. On the other hand, if merchants want ready money at very short notice, they will have to depend upon other money-lenders who will put all sorts of inconvenient questions and demand documents and securities. Credit will not be easily available to the merchants at a moment's notice. These are all short-term loans which are procured for 30 days, 40 days, 45 days and 60 days and at the most 90 days. Thus, within a period of three months, such loans have got to be repaid under the Hundi system. As far as the hundis are concerned, the Government should not yield. I find some of the hon. Members are trying to bring even hundis under the Bill. Evidently, they have not been posted with the information. . .

MR. SPEAKER: The hon. Member is imputing motives. . .

SRI K. VINAYAKAM: No, Sir. I am very cautious and so I have used the word 'evidently'.

MR. SPEAKER: The hon. Member is going beyond the limits of propriety.

SRI K. VINAYAKAM: Probably they may not know the implications of their argument in the sense that . . .

MR. SPEAKER: Again, the hon. Member is attributing to Members incapacity to know certain things. That is not correct.

SRI K. VINAYAKAM: The Government will not be doing service to the merchants and the mercantile public if they agree to bring hundis also under 'loans'. Sir, the merchants who want ready and quick money must be helped. For instance, if and when a ship brings some goods to a merchant from foreign countries and if they are to be unloaded and released from the Customs authorities quickly, the merchants should somehow or other find money to do so. Hundi is the only channel through which the merchants can raise money quickly. This should not be discouraged. The Government only after taking the various aspects into consideration have thought it wise not to bring

[Sri K. Vinayakam] [13th November 1957]

hundis under this Bill. I hope they will stick to it in spite of the vehement speeches made by a few hon. Members of the House.

MR. SPEAKER : Does the hon. Member Sri Kalyanasundaram want to speak?

SRI M. KALYANASUNDARAM : No, Sir. I do not want to speak now.

10-34
a.m.

SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, கடன் கொடுக்கின்றவர்களுக்கு இயற்றப்படுகின்ற இந்த சட்டத்தில் குறிப்பிடுகிற சில பகுதிகள் நல்ல முறையாகவும் செம்மையாகவும் வழி வகுக்கவில்லை; அதில் சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன; அதை திருத்தங்கள் கொண்டு வந்து அதன் மூலம் இங்கு பல நண்பர்கள் தங்களுடைய கருத்தை வலியுறுத்தினார்கள். கடன் கொடுத்து வாங்குவது என்று சொன்னால், வியாபாரிகளுக்கு கொடுக்கப்படுகிற கடன் கண்டிப்பாக திருப்பி கிடைத்து விடும் என்ற நம்பிக்கை நிலவுகிறது; அதே நேரத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற கடன், அவர்கள் ஏற்கெனவே அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் கஷ்டங்களினால் அவைகளைத் திருப்பித்தர இயலாத நிலையில் இருக்கிறது. ஆனால் வியாபாரிகளுக்கு கொடுக்கப்படுகிற கடன் நல்ல முறையில் திருப்பி அளிக்கப்படுகிறது. அந்த கடைத்தான் இந்த நாட்டிலே ஒரு திட்டவட்டமான ஒரு முறையை ஏற்படுத்துவதற்கு மிக பெரிய பாங்குகள் மூலமாக, அவைகளினுடைய உதவியை பெற்றுக்கொண்டு வட நாட்டிலிருந்து வந்திருக்கின்றவர்கள், அவர்களை நான் கடன்காரர்கள் என்று சொல்வேன், அவர்கள் ஹாண்டியின் மூலமாக பணம் கொடுத்து அவர்களுக்கு வாழ்க்கையை செம்மையாக நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருப்பது எந்த முறையில் நியாயம் என்பதை அறிய வேண்டுகிறேன். இவ்விதம் வியாபாரிகளுக்கு செளகரியம் செய்கிறோம் என்று சொன்னால் விவசாயிகளுக்கும் ஒரு கடன் திட்டத்தை கொண்டுவருவது அவசியமாகும். விவசாயிகள் நல்ல முறையில் வாழ்வதற்கும் அதே நேரத்தில் வியாபாரிகளுக்கு கஷ்டம் இல்லாத முறையிலும் சட்டங்கள் கொண்டுவருவதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் இந்த ஹாண்டி முறைக்கு இந்த சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்படுவது நீதிக்கும் நியாயத்திற்கும் புறம்பானதாகும். பிராமிஸரி நோட்டு மூலமாக கடன் கொடுத்து வாங்குவதும் அதில் இரட்டிப்பு அல்லது மூன்று மடங்கு வட்டி வாங்குவதும் தமிழ்நாட்டு வட்டிக்காரர்களிடையே பொதுவாக வழக்கத்தில் இருந்துவருகிறது. ஹாண்டி முறையை எடுத்துக்கொண்டால் திருவாளர் சங்கரன் அவர்கள் கூறினது மாதிரி ஒரு முறை 5,000 ரூபாய் ஹாண்டி முறையில் கொடுத்துவிட்டு அதைக்கொண்டு திருப்பியும் ஒரு பாங்கியில் வைத்து அதே பணத்தை எடுத்து இன்னொருவரிடம் 5,000 ரூபாய் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். இவ்விதம் 6 பேருக்கு கொடுத்துவிடுகிறார்கள். இதன்மூலம் 6 மடங்கு வட்டி வாங்குவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் பிராமிஸரி நோட்டு மூலம் கடன் கொடுப்பவர்கள் ஒரு முறை கொடுப்பதுவிட்டு மூன்று ஆண்டு காலம் அல்லது எந்த அளவு காலத்தைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறதோ அந்த காலத்திற்கு அவர்கள் அந்த பணத்தை ஒதுக்கிவிடுகிறார்கள். ஆகவே இந்த முறையில் பார்த்தாலும்கூட ஹாண்டி மூலம் கடன் கொடுப்பவர்களுக்கு வட்டி விகிதம் குறைவாகவும், பிராமிஸரி நோட்டு மூலம் கடன் கொடுப்பவர்களுக்கு வட்டி விகிதம் அதிகமாகவும் இருக்கவேண்டும். அம்மாதிரி பிராமிஸரி நோட்டு மூலம் கடன் கொடுப்பவர்களுக்கு வட்டி குறைக்கப்பட்டு 9 சதமானம் 12 சதமானம் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் ஹாண்டி முறையை வைவிட்டிருப்பது ஒரு பெரிய அவநம்பிக்கையை உண்டாக்கக் கூடும். பொதுவாக தமிழ் நாட்டில் கடன் கொடுத்து வாங்குபவர்கள், கடன் கொடுத்தவர்கள் கடன் வாங்கினவர்களை சந்தித்து கேட்டால்தான் கொடுக்கப்படும் என்கிற வழக்கத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கடன் கொடுத்துவிட்டால் கண்டு கேட்டால் ஒழிய திருப்பி கிடைக்காது என்ற

13th November 1957] [Sri K. Anbazhagan]

முறை தமிழ் நாட்டில் உருவாகியிருக்கிறது. அந்த முறையில் பார்க்கப் போனால் கடன் 'வாங்கினவர்களை போய் பார்க்கக்கூடாது' என்று சொல்லப் படுவது சரியல்ல. அதே நேரத்தில் கடன் வாங்கினவர்களை கொடுமைப் படுத்துவதை தவிர்க்கவேண்டியது அவசியம். சிலர் கடுமையான, தவறான முறைகளை கையாளுகிறார்கள். இவ்விதம் யார் யார் செய்கிறார்கள் என்றால் குறிப்பாக இந்த இந்திய துணை கண்டத்திற்கு வெளியேயிருந்து வந்த காபூலிவாலாக்கள் என்று சொல்லப்படுகிறவர்களும், பட்டாணியர் என்று சொல்லப்படுகிறவர்களும் தான் இதை செய்து வருகிறார்கள். இவர்கள் இந்த நாட்டில் பிரஜா உரிமை பெற முடியாதவர்களாக சட்டுக் காரர்கள் என்று இருந்தது இப்போது ஈட்டிக்காரர்கள் என்று மருவிறு, இன்று அவர்கள் கையில் ஈட்டி இல்லையென்றாலும் சாட்டை இருக்கிறது, இவர்கள்தான் இன்று கடன் கொடுத்துவிட்டு அலுவலகங்களில் சென்று வழிமறித்து சம்பளம் வாங்கினதும் இவர்கள் வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். இந்த முறையில் கொடுமையாக வட்டியை பறித்து வருகிறார்கள். கடன் கொடுக்கும்போதே வட்டியை எடுத்துவிட்டு தான் கொடுக்கிறார்கள். இம் மாதிரி முறைகளை தடுப்பதற்கு வேண்டுமானால் தனியாக சட்டம் இயற்ற வேண்டியது அவசியம் என்று சொல்லலாம். வெளிநாட்டிலிருந்து இங்கு வந்து வியாபாரம் செய்கிற இந்த வியாபாரிகள் அல்லது ஈட்டிக்காரர்கள் செய்கிற கொடுமைகளை தடுக்க தனியாக ஒரு சட்டம் இயற்றலாம். நம் நாட்டின் அருகாமையிலுள்ள இலங்கையில்கூட, "அப்கன் மணி லெண்டர்ஸ் ஆக்ட்" என்று ஒரு சட்டம் இயற்றியிருக்கிறார்கள்.

MR. SPEAKER: May I remind the hon. Member that all these remarks would have been relevant yesterday when we had a general discussion on the Bill. Now, we are dealing with clause 2. So, the hon. Member will please confine his remarks to the clause under discussion.

SRI K. ANBAZHAGAN: நான் இதோடு தொடர்பாக இருப்பதை சொல்லுகின்றேன்.

MR. SPEAKER: The hon. Member cannot convert this into a general discussion on the question of money-lending as such. He cannot traverse the whole ground just now. So, he will please confine his speeches to the points relating to clause 2 only.

SRI K. ANBAZHAGAN: கிளாஸ் இரண்டில் இருக்கிற குறிப்பைப் பற்றித்தான் சொல்லுகிறேன். கடன் கொடுத்தவர்கள் கடன் வாங்கின வரிடத்தில் போய் கேட்பது தவறு என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சந்திப்பது தவறு என்று சொல்லுவது சரியானது, ஆனால் தவறான முறையில் கடன் வாங்கினவர்களின் வீட்டில் போய் "மோலஸ்டேஷன்" (molestation) முறையில் கேட்பது தவறு என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். ஆகவே இதற்கென்று இருக்கிற பகுதியில் "Interrogates . . . the members of the family of such office person or does any act calculated to annoy or intimidate them" என்கின்ற தொடரை நீக்குவது நல்லது என்று கருதுகிறேன். தொல்லைகள், தொந்தரவுகள் கொடுக்கக்கூடாது என்பதற்கு சட்டம் இருக்கவேண்டியது மிக அவசியம். ஆனால் கடன் வாங்கினவர்களை கண்டு கேட்பது என்கின்ற முறை தமிழ் நாட்டில் வட்டித் தொழில் செய்து வருகிறவர்களிடம் இருந்துவருவதால் கடன் கொடுத்தவர்கள் போய் பார்ப்பதில் தவறு இல்லை என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். அடுத்தபடியாக விவசாயிகள் என்ற தலைப்பில் விவசாயிகளாக இருக்கிறவர்கள் கடன் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த முறையில் பெரிய அளவில் விவசாயிகள் என்று கூறிக்கொண்டு கடன் கொடுத்துவருவார்கள். ஆகவே விவசாயிகள் கடன் கொடுத்து வாங்கலாம் என்றிருப்பதால் கடன் கொடுக்கக்கூடியதின் அளவு இன்னதுதான் என்று தீர்மானிக்கலாம். இருநூறு அல்லது முன்னூறு ரூபாய் வரை கொடுத்து வாங்கலாம் என்று

[Sri K. Anbazhagan] [13th November 1957]

இருந்தால் அவர்கள் பெருந்தொகையை கடன் கொடுப்பதிலிருந்து அவர்களை தடுக்கலாம். ஆகவே இத்தனை ரூபாய் வரை என்று தீர்மானிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தத் திருத்தப் பிரேரணையை ஆதரித்து என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: Before I allow any further discussion, I want to inform the hon. Members that the whole of yesterday, we had general discussion on this Bill. To-day, the hon. Members have to speak only on the clauses. If, however, they want to have a general discussion to-day also, I have no objection. But, that means the House must be prepared to sit this evening and if necessary to-morrow evening also. If the hon. Members want to have general discussion again, it will mean repetition. Anyway, I have no objection and I leave it to the House to decide. If hon. Members want to make long speeches to-day also, I am afraid it will tend to be a general discussion.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, during the second reading nobody could discuss about the general principles and Members should confine their remarks only to the clauses under consideration. I would request the Chair not to allow a general discussion at this stage when we are dealing with the clauses.

MR. SPEAKER: I am glad the hon. Member supports me.

SRI K. ANBAZHAGAN: On a point of clarification, Sir, கனம் தலைவர் அவர்களே, நான் பேசியபோது திருத்தங்களையொட்டிய கருத்துக்களைக் குறிப்பிட்டேன்; மசோதாவைக் குறித்துப் பொதுவாகப் பேசவில்லை. ஆகவே என்னுடைய பேச்சிலிருந்து தவறான முறையில் கருத்துக்களை எடுத்துக்கொண்டால் . . .

MR. SPEAKER: Therefore it is I have allowed the hon. Member. Otherwise, I would not have allowed him.

SRI M. KALYANASUNDARAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களை, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ அன்பழகன் அவ்வளவு நேரம் பேசிக்கொண்டிருந்தது கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு அனுசூலமாக இருந்தது. இந்தப் பிரிவினியை கனம் அங்கத்தினர்கள் எவ்வளவு அதிக நேரம் பேசுவதற்கு அனுமதிக்கப்படுகிறார்களோ, அவ்வளவு அனுசூலம் கனம் மந்திரி அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. ஏனென்றால், அவர் பல திருத்தங்களை ஒப்புக் கொள்வதற்கு யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் கட்சியிலிருந்தும் எதிர்க் கட்சியிலிருந்தும் வந்துள்ள பல திருத்தங்கள் கனம் மந்திரி அவர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. இதைப் பார்த்து நான் ரொம்ப சந்தோஷப்படுகிறேன்.

MR. SPEAKER: How can the hon. Member speak in anticipation of what is going to happen?

SRI M. KALYANASUNDARAM: கனம் மந்திரி அவர்கள் திருத்தங்களை ஒப்புக்கொள்வதற்கு ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

விவசாயம் செய்பவர்கள் என்ற வார்த்தைகள்பற்றிய வியாக்கியானம் மசோதாவில் ரொம்ப விரிவாக இருக்கிறது. மசோதாவில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வியாக்கியானத்தின்படி, வருமானவரி செலுத்தாத விவசாயிகள் தங்கள் இஷ்டம்போல் கடன் கொடுத்து தங்கள் இஷ்டம்போல் வட்டி வாங்கலாம். அவர்கள் வாங்கவேண்டிய வட்டி விகிதம் விவசாயிகள் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தில் நிர்ணயிக்கப் பட்டிருந்தாலும் கூட, இந்தச் சட்டம் அவர்களை உட்படுத்தாது என்ற நிலைமையை இப்போதைய மசோதா

13th November 1957] [Sri M. Kalyanasundaram]

ஏற்படுத்தும். அது சரியல்ல என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, விவசாயிகள் அவர்கள் கீழிருக்கும் குடியானவர்களுக்குக் கொடுக்கும் கடனுக்கு இந்தச் சட்டத்தில் விதிவிலக்குக் கொடுத்துவிட்டு, அவர்கள் லேவாதேவி செய்ய வार्சனாஸ் அவர்களும் லேசன்ஸ் பெற்றுத்தான் லேவாதேவி செய்ய வேண்டுமென்று விதி வகுக்க வேண்டுமென்பது என் யோசனை. இந்த யோசனையையும் கனம் மந்திரி அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : The Hon. Minister will have to move the amendment No. 103.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

‘ In clause 2 (6) (vi), for the words ‘ other than a promissory note ’ occurring in line 42, page 2, substitute the words ‘ exceeding rupees three thousand ’.’

கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது ஹூண்டிக்கு மாத்திரம் என் விதிவிலக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கேட்டார்கள். இந்தத் திருத்தத்தின் பிரகாரம் ஹூண்டியும் சட்ட வரம்பிற்குள் வரும். அதாவது ரூ. 3,000-க்கு உட்பட்ட ஹூண்டிகள் சட்ட வரம்பிற்கும் வரும். ரூ. 3,000-க்கு மேற்பட்ட ஹூண்டிகள் சட்ட வரம்பிற்குள் வராது. இந்தத் திருத்தம் அனேக கனம் அங்கத்தினர்கள் யோசனைக்கு ஏற்றதாக இருக்கிறது.

MR. SPEAKER : Amendment moved—

‘ In clause 2 (6) (vi), for the words “ other than a promissory note,” occurring line-42, page 2, substitute the words “ exceeding rupees three thousand ”.’

I hope sufficient debate has taken place on clause 2 and I can now call upon the Hon. Minister to reply to the debate. After his reply I will put the amendments one by one to the vote of the House.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, வட்டிக்கு ஒரு வியாக்கியானம் கூறும் திருத்தத்தை கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாச அய்யர் பிரேரேபித்திருக்கிறார். அதற்கு வியாக்கியானம் அவசியமில்லை. ‘ இன்டெரெஸ்ட் ’ என்றால் ‘ லீக்ஸ் ப்ரேலியாலஜி ’-யின்படி என்ன அர்த்தம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆகையால் அந்தத் திருத்தம் அவசியமில்லை என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாச அய்யர் இன்னொரு திருத்தம் பிரேரேபித்துள்ளார். அதாவது “ In item I of sub-clause (6), for the words “ in a company ” occurring in line 24, page 2, substitute the words “ or a company ” and delete the word “ with ” occurring in line 26 on the same page.” என்ற திருத்தத்தை அவர் கொடுத்திருக்கிறார். அந்தத் திருத்தம் அவசியமில்லை. ஏனென்றால், அந்த வாக்கியத்தில் “ bank ” என்ற வார்த்தைக்குப் பிறகு comma இருப்பதால், or என்ற வார்த்தையை in என்ற வார்த்தைக்குப் பதிலாகப் போடவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆகவே அவருடைய அந்தத் திருத்தம் அனாவசியம் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அதே திருத்தத்தில் ‘ with ’ என்ற வார்த்தையை எடுத்துவிடவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார். அது legal phraseology-ஆக இருப்பதால், அந்தத் திருத்தமும் அனாவசியம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

ஹூண்டிகள் இந்தச் சட்டத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் சொன்னேன். அது சம்பந்தமான திருத்தமும் அவசியமில்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[Sri M. A. Manickavelu]

[13th November 1957]

அடுத்தபடியாக, 'In item (v) of sub-clause (6) after the words "an advance made", add the words "bona fide" (line 36, page 2) and delete the word "bona fide" occurring in the same line after the words "by any person" என்ற திருத்தத்தையும் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஸீனிவாச அய்யர் கொடுத்திருக்கிறார். சட்ட நிபுணர்கள் இந்தத் திருத்தத்தை ஒத்துக்கொள்ளலாம் என்கிறார்கள். ஆகையால் இந்தத் திருத்தத்தை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இயற்றப்படும் சட்டத்திற்கு 'ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எபக்ட்' கொடுக்கவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். அவ்வாறு செய்தால் பல கஷ்டங்கள் வரும். ஆகையால் அது சம்பந்தமான திருத்தங்கள் அவசியமில்லை என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் நோக்கம் "வக்கீல்களுக்கும் டாக்டர்களுக்கும் ஏன் சலுகை காட்டவேண்டும்?" என்பது ஆகும். இந்த மசோதாவில் அந்த மாதிரியான ஷரத்து இருக்க வேண்டியதில்லை. தொழிலாக transactions செய்யாதவர்கள் இந்த மசோதாவின் கீழ் வரவேண்டியதில்லை. ஆகவே அவர்களுக்காக தனியான பிரிவு போடவேண்டிய அவசியமில்லை.

விவசாயம் சம்பந்தமாக வருமானவரி கட்டுபவர்கள் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் வருவார்கள். மற்றவர்கள் சட்டத்தின்கீழ் வரமாட்டார்கள். மசோதாவில் அவ்வாறு விதிகள் வகுக்கப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம், சாதாரணமாக கிராமங்களில் மக்கள் ஒருவருக்கொருவர் கடன் கொடுப்பது வழக்கம். அதற்கும் ஒரு கட்டுப்பாடு வைத்தால் கிராமங்களில் லேவாதேவிக்குக் கஷ்டம் ஏற்படும் என்று நினைத்தோம். ஆனால் இப்போது ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டுவருவதாக எங்களுக்கு உத்தேசம் இருக்கிறது. அதாவது 2-வது ஷரத்தில் (6)-வது பிரிவில் (vii)-வது உட்பிரிவின்குப் பிறகு "An advance made by an agriculturist to his tenant" என்ற (viii)-வது உட்பிரிவை புதுத்திட்டலாம் என்று உத்தேசித்திருக்கிறோம். அதாவது, ஒரு விவசாயி தன்னிடம் லேவ பார்த்தும் உழவனுக்கு கடன் கொடுப்பது சட்டத்திற்கு உட்படாது என்று விதி வகுக்கலாம் என்று உத்தேசித்திருக்கிறோம். இந்த விதியைப் புதுத்திட்டலால் சட்டம் சிறிய விவசாயிகளை பாதிக்காது; சிறிய விவசாயிகள் தற்போது போலவே இனிமேலும் கடன் வாங்கமுடியும்.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் சில திருத்தங்கள் கொடுத்தேன்.

'In sub-clause (2), add the following words at the end "or under the Travancore-Cochin Co-operative Societies Act, 1951 (Travancore-Cochin Act X of 1952) "'.

என்பது அந்தத் திருத்தங்களில் ஒன்று. இப்போது நமது ராஜ்யத்தில் "மெட்ராஸ் கோவாப்பரேடிவ் சொசைட்டிஸ் ஆக்ட்" இருக்கிறது. அந்தச் சட்டம், திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்திலிருந்து நம் ராஜ்யத்தில் சேர்ந்த பகுதிகளில் அமலில் இல்லை. அங்கே அமலில் இருப்பது "திருவாங்கூர்-கொச்சி கோவாப்பரேடிவ் சொசைட்டிஸ் ஆக்ட்," அந்தச் சட்டமும் மசோதாவில் இத்திருத்தத்தின் மூலம் குறிப்பிடப்படும். அந்தச் சட்டத்தையும் மசோதாவில் குறிப்பிடவேண்டுமென்பதுதான் இந்தத் திருத்தத்தின் நோக்கம்.

இன்னொரு திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது திருத்தம் 11, "and the State Bank of Hyderabad". பாங்கிங் கம்பெனிகள் என்றால் அதில் எல்லா பாங்கும் வராது. ஸ்டேட் பாங்க் என்றால் அது ஒரு தனி ஆக்ட் மூலமாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஹைதராபாத் பாங்க் என்பதற்கு ஒரு தனி ஆக்ட் வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஸ்டேட் பாங்க் என்று சொல்லிவிட்டால் ஹைதராபாத் ஸ்டேட் பாங்க் அதில் வராது. அதை குறிப்பாக சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்காகத்தான் இந்த திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. "(viii) an advance made under any Chit Fund Scheme", சிட் பண்ட் மூலமாக இந்தப் பணம் கிடைக்கிறது. ஆகவே சிட் பண்டை அதிலிருந்து விலக்கப் படவேண்டும் என்று அதில் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுதான் இந்த மூன்று திருத்தங்களின் கருத்து.

13th November 1957]

SRI M. KALYANASUNDARAM: சப்-கிளாஸ் “7-டி”-யையும் திருத்த வேண்டும் என்று திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது (திருத்தம் 58).

Sir, there is one amendment, viz. :—

‘In sub-clause (7-d), the words “Interrogates the members of the family of such other person” occurring in lines 12-13 on page 3.’

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I accept that amendment.

MR. SPEAKER: I shall now put the Government amendments first to the vote of the House.

The question is—

‘In sub-clause (2), *add* the following words at the end :—

“or under the Travancore-Cochin Co-operative Societies Act, 1951 (Travancore-Cochin Act X of 1952)”.’

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER: The question is—

‘in sub-clause (1), *add* the following at the end, namely :—
“and the State Bank of Hyderabad”.’

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER: The question is—

‘In sub-clause (6), *after* item (vii), *add* the following new item, namely :—

“(viii) an advance made under any Chit Fund Scheme”.’

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER: The question is—

‘In clause 2 (6) (vi), *for* the words “other than a promissory note”, in line 42, page 2, *substitute* the words “exceeding rupees three thousand”.’

The amendment was put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I move the following amendment :—

“After clause (viii), *add* ‘(ix) an advance made by an agriculturist to his tenant’.”

MR. SPEAKER: The question is—

‘After clause (viii) *add*—

“(ix) an advance made by an agriculturist to his tenant”.’

The amendment was put and carried.

[13th November 1957]

MR. SPEAKER: I shall now put the amendment No. 58 moved by Sri M. P. Subramaniam and the amendment No. 97 moved by Sri V. Sankaran to the vote of the House.

The question is—

‘In sub-clause 7 (d), *delete* the words “interrogates the members of the family of such other person” occurring in lines 12–13 on page 3.’

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER: The question is—

‘*Delete* sub-clauses 8 (c) and (8) (d).’

The amendment was put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, in view of the amendments we have already accepted, we have to exclude sub-clause (b) also. So, I move the following amendment:—

‘*Delete* sub-clause (b) of sub-clause (8) of clause 2 and letter (a).’

MR. SPEAKER: The question is—

‘*Delete* sub-clause (b) of sub-clause (8) of clause 2 and letter (a).’

The amendment was put and carried.

SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, as the amendment No. 58 has been accepted by this House, the word ‘them’ used after the word ‘intimidate’ in sub-clause 7 (d) should be made clear. Is it the members of the family? It must denote a particular set of persons.

MR. SPEAKER: Will the hon. Member be satisfied if the words ‘members of the family of such other person’ are used instead of the word ‘them’.

SRI R. SRINIVASA IYER: Yes, Sir.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I accept the consequential amendment.

I move “In sub-clause 7 (d), for the word ‘them’ *substitute* the words ‘members of the family of such other person’.

MR. SPEAKER: The question is—

“In sub-clause 7 (d), for the word ‘them’, *substitute* the words ‘members of the family of such other person’.”

The amendment was put and carried.

SRI R. SRINIVASA IYER: I think my amendment (No. 15) was accepted, but it was not referred to by the Hon. Speaker.

13th November 1957]

MR. SPEAKER : Amendments Nos. 58 and 97 have already been carried. Let us now proceed amendment by amendment. Amendments Nos. 10, 11 and 12 have also been carried.

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, I beg leave to withdraw my amendment (amendment No. 13).

The amendment was, by leave, withdrawn.

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, I beg leave to withdraw my amendment (amendment No. 29).

The amendment was, by leave, withdrawn.

SRI T. T. DANIEL : Sir, I beg leave to withdraw my amendment (amendment No. 6).

The amendment was, by leave, withdrawn.

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, I beg leave to withdraw my amendment (amendment No. 14).

The amendment was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : Amendment No. 15 has been accepted. I shall now put it to vote. The question is—

“ In item (v) of sub-clause (6), after the words ‘ an advance made ’ add the word ‘ *bona fide* ’ (line 36, page 2) and delete the word ‘ *bona fide* ’ occurring in the same line after the words ‘ by any person ’.”

The amendment was put and carried.

SRI S. LAZAR : Sir, I beg leave to withdraw my amendment (amendment No. 47).

The amendment was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : Is the hon. Member Sri N. K. Palanisami withdrawing his amendment (amendment No. 70)?

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, I am pressing my amendment.

MR. SPEAKER : The question is—

“ In item (v) of sub-section (6), add the following words at the end ‘ subject to a maximum limit of Rs. 100 to each individual ’.”

The amendment was put and lost.

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, I beg leave to withdraw my amendments Nos. 16 and 17.

The amendments were, by leave, withdrawn.

[13th November 1957]

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, I am not pressing my amendment (amendment No. 31).

The amendment was, by leave, withdrawn.

SRI M. P. SUBRAMANYAM : Sir, I am not pressing my amendment No. 65.

The amendment was, by leave, withdrawn.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, I beg leave to withdraw my amendment (amendment No. 100).

The amendment was, by leave, withdrawn.

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, I am pressing my amendment (amendment No. 69).

MR. SPEAKER : The question is—

‘ In sub-clause (6), after the words ‘ to such an advance ’ occurring in line 21, page 2, *add* the words ‘ and any advance made on the basis of a hundi ’.”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : I shall now put amendment No. 71 to the vote of the House. The question is—

‘ In clause (e) of sub-clause (7), after the words ‘ or property ’ occurring in line 16, page 3, *add* the words ‘ or reputation ’.”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : Is the hon. Member Sri M. Jagannathan pressing his amendment (amendment No. 33)?

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, I am pressing my amendment.

MR. SPEAKER : The question is—

“ In sub-clause (8), before the words ‘ but excludes ’ occurring in line 20, page 3, *add* the words ‘ or who advertises or announces himself or holds himself out in any way as carrying on that trade ’.”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : Is the hon. Member Sri N. K. Palanisami withdrawing his amendment No. 72? (There was no answer.) In view of the hon. Member not being able to come to a decision, I will put the amendment to the vote of the House. The question is—

“ *Add* at the end of item (b) of sub-clause (8), the following words ‘ and whose turnover in the lending business is less than ten thousand rupees ’.”

The amendment was put and lost.

13th November 1957]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Sir, I am not pressing my amendment (amendment No. 26).

The amendment was, by leave, withdrawn.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, I beg leave to withdraw my amendment (amendment No. 86).

The amendment was, by leave, withdrawn.

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, I am pressing my amendment (amendment No. 32).

MR. SPEAKER : The question is—

“ In sub-clause (8), after item (d), *add* the following as item (e) :—

‘ (e) A money-lender whose regular business does not exceed a capital of one thousand rupees ’.”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : Once again, to be clear in the matter, I would like to say that amendments Nos. 10, 11, 12, 103, 58, 97, 15 and 105 have been accepted by the Government.

Clause 2, as amended, was put and carried.

Clause 3.

MR. SPEAKER : The motion is—

“ That clause 3 do stand part of the Bill.”

Hon. Members, who have given notice of amendments, may move their amendments.

SRI K. RAMACHANDRAN : Sir, I move—

“ In the heading to clause 3, for the word ‘ annually ’ in line 4 on page 4, *substitute* the words ‘ once in three years ’.”

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, I second it.

SRI S. LAZAR : Sir, I move—

“ Before the words ‘ after the date ’ occurring in line 5 on page 4, *insert* the words ‘ on and ’.”

The amendment was duly seconded.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, I move—

“ *Add* the following proviso at the end of Explanation I :—

‘ Provided the account of the different branches is one and the same, different licences will not be necessary ’.”

The amendment was duly seconded.

[13th November 1957]

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, I move—

- “ (i) *Renumber* the existing first paragraph as sub-clause (1).
- (ii) *Renumber* the existing Explanation I as sub-clause (2).
- (iii) *Renumber* the existing Explanation II as sub-clause (3).

(iv) In the proviso under Explanation II, new sub-clause (3), for the words ‘this Explanation’ occurring in line 24, page 4, *substitute* the words ‘this sub-section’.”

SRI V. SANKARAN : Sir, I second it.

MR. SPEAKER : The clause as well as the amendments are before the House for discussion.

SRI K. RAMACHANDRAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மூன்றாவது ஷரத்தின் தலைப்பு “Money-lender to obtain licence annually” என்று இருக்கிறது. வருஷா வருஷம் லைசன்ஸ் வாங்க வேண்டுமென்ற முறை இருந்தால் கஷ்டமாக இருக்கும். மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒருமுறை என்று இருந்தால் போதும். ஆகவே, “annually” என்ற பதத்திற்குப் பதிலாக “once in three years” என்று மாற்றவேண்டுமென்ற என் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும்படியாக கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* SRI S. LAZAR : Sir, it is not clear from the language of the clause as to what will happen to a person who carries on the business of money-lending on the date on which the provisions of this Act come into force. Similar provisions in other statutes have been subjected to a lot of criticism by the courts. I therefore submit that the wording should be more specific. If my amendment is accepted, the clause will read “No person shall on and after the date on which the provisions of this Act are brought into force. . .” I submit that such an amendment is necessary and I hope the House will accept it.

* SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டம் அமுலுக்குவந்த தேதிக்குப் பிறகு வர்த்தகத்தை நடத்தக் கூடிய முறையில் சில சில இடங்களுக்கு விதிவிலக்குகள் அமைந்துள்ளன. மூன்றாவது ஷரத்தில், மூன்றாவது வரியிலுள்ள “in any area” என்னும் வார்த்தைகளை மாத்திரம் நீக்கிவிட்டால் எல்லா இடங்களுக்கும் applicable ஆக இருக்குமென்ற நோக்கத்தோடு இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, I have moved my amendment to be in accordance with the rules of interpretation of statutes. The first paragraph of clause 3 requires every money-lender to obtain a licence. Then Explanation I reads : “Where a money-lender has more than one shop or place of business, whether in the same town or village or in different towns or villages, he shall obtain a separate licence in respect of each such shop or place of business.” Then Explanation II has three sub-clauses (a), (b) and (c). Explanations I and II are really substantive sections and cannot form as Explanations to the main clause. My amendment

13th November 1957] [Sri R. Srinivasa Iyer]

seeks to delete the words Explanations I and Explanation II and re-number those paragraphs as sub-clauses (2) and (3), and sub-clause (3) will comprise all the three sub-clauses. Then, the proviso will read as follows :—

“ Provided that nothing contained in this section shall affect the operation of section 69 of the Indian Partnership Act, 1932 (Central Act IX of 1932).”

I have not amended the wording of the clause. I have simply moved an innocuous amendment to renumber the Explanations and commend that for the acceptance of the House.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரே நகரத்திலே ஒரு லேவாதேவிகாரர் இரண்டு, மூன்று இடங்களிலே கடைகள் வைத்திருந்தால் வெவ்வேறு லேசென்ஸ்கள் வாங்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஒரு நகரத்திலே வெவ்வேறு இடங்களில் கடைகள் வைத்திருந்தாலும், கணக்கு ஒன்றாக வைத்திருந்தால் ஒரு லேசென்ஸ் வாங்கினால் போதும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

*** THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :** திருத்தங்கள் 18, 50 இரண்டையும் ஒத்துக்கொள்கிறேன். மூன்று வருஷத்திற்கு ஒரு முறை லேசென்ஸ் வாங்கினால் போதும் என்று ஆணை அபேஸ் அதிகரிக்கிறான். (சிரிப்பு). ஆணை பிடிப்பது கஷ்டம். கனம் அங்கத்தினர் ராமச்சந்திரன் கொண்டு வந்த திருத்தத்தையும் அங்கீகரிப்பதற்கில்லை. முதலாவது கிராசின் பிரகாரம் சர்க்கார் ‘நோடிபிகேஷன்’ செய்வதற்கு உரிமை இருக்கிறது. அப்படி ‘நோடிபிகேஷன்’ செய்கிற காலத்திலே இப்படி இருந்தால்தான், எந்தெந்த இடத்திற்கு எவ்வெப்பொழுது ‘நோடிபை’ பண்ணவேண்டுமோ, அதற்கு தோதாக இருக்கும். ஆகவே அவருடைய திருத்தத்தை ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. மற்ற இரண்டு திருத்தங்களையும் ஒத்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : Is the hon. Member, Sri K. Ramachandran, withdrawing his amendment?

SRI K. RAMACHANDRAN : Yes.

The amendment, was by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : Since the hon. Member, Sri K. Sattanatha Karayalar, is not in his place, his amendment is deemed to have been withdrawn. I shall now put Sri Lazar's amendment to vote. The question is—

“ Before the words ‘after the date’ occurring in line 5 on page 4 insert the words ‘on and’.”

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER : Now, Sri Srinivasa Ayyar's amendment. The question is—

- “ (i) Renumber the existing paragraph as sub-clause (1).
- (ii) Renumber the existing Explanation I as sub-clause (2).
- (iii) Renumber the existing Explanation II as sub-clause (3).
- (iv) In the proviso under Explanation II [new sub-clause (3)], for the words ‘this Explanation’ occurring in line 24, page 4, substitute the words ‘this sub-section’.”

[13th November 1957]

The amendment was put and carried.

Clause 3, as amended, was put and carried.

Clause 4.

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, I move—

“ In sub-clause (2) for the words ‘ one hundred rupees ’ occurring in lines 38-39 on page 4 *substitute* the words ‘ five rupees ’.”

SRI K. RAMACHANDRAN : I second the amendment.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, I move—

“ For the words ‘ one hundred rupees ’ occurring in lines 38-39 on page 4 *substitute* the words ‘ fifty rupees ’.”

SRI K. RAMACHANDRAN : I second the amendment.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, I move—

“ After sub-clause (2) *add* the following as a new sub-clause and *remember* the other sub-clauses accordingly :—

‘ (3) No licence shall be granted under this Act to any person who is not a citizen of our State ’.”

SRI K. RAMACHANDRAN : I second the amendment.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, I move—

“ In sub-clause (5), for the words ‘ expire on the . . . was granted ’ occurring in lines 20-21 *substitute* the words ‘ be renewed every year on payment of the prescribed fees if the issuing authority is satisfied in other respects ’.”

SRI K. RAMACHANDRAN : I second the amendment.

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, I move—

“ In sub-clause (6), for the words ‘ renewed from year to year ’ in line 23 on page 5, *substitute* the words ‘ renewed once in three years ’.”

SRI K. RAMACHANDRAN : I second the amendment.

MR. SPEAKER : Sri Jagannathan may speak on both his amendments.

SRI M. JAGANNATHAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய 34-வது திருத்தமானது லைசென்ஸ் கட்டணம் 100 ரூபாய் வரை இருக்கலாம் என்பதை, 5 ரூபாய் வரையில் இருக்கலாம் என்று குறிப்பிடுவதாகும். ரூ. 100 வரையில் இந்த லைசென்ஸ் கட்டணம் இருக்கலாம் என்று குறிப்பிடுவது அவ்வளவு பொறுத்தமல்ல. ஏனென்றால் இந்த சட்டத்தினுடைய நோக்கமானது இந்த லைசென்ஸ் கட்டணத்தின் மூலமாக

13th November 1957] [Sri M. Jagannathan]

சர்க்காருக்கு வருமானம் தேடவேண்டும் என்பது அல்ல. ஆகவே இந்த லைசென்ஸ் கட்டணத்தை 5 ரூபாய் வரையில் என்று வைத்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். இம்மாதிரி வேறு மாகாணங்களில் லைசென்ஸ் கட்டணம் ரூ. 5 வரையில் இருக்கிறது. அந்த முறையை நாமும் கையாண்டால் நன்றாக இருக்கும். ஆகையால் என்னுடைய இந்தத் திருத்தத்தை சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ளுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக என்னுடைய 35-வது திருத்தம் இந்த லைசென்ஸ் வருஷா வருஷம் புதுப்பிக்கப்படவேண்டுமென்பதை மாற்றி மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை புதுப்பிக்கப்படவேண்டுமென்பதைக் குறித்தது. வருஷா வருஷம் லைசென்ஸை புதுப்பிக்கப்படவேண்டுமென்றால் உண்மையிலேயே லேவாதேவிகாரர்களுக்கு பெரிய கஷ்டம் விளையும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்குப் பதிலாக மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை லைசென்ஸை புதுப்பிக்கலாம் என்று இருந்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். இதுபற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது 'ஆள் அபேஸ் ஆகிவிடுவான், அவனை கண்டுபிடிப்பது கஷ்டம்' என்று சொன்னார்கள். இதுபற்றி கூட்டு பொறுக்குத் தமிழியில் நடந்த ஒரு சம்பவத்தை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பாக்டர் எ. எல். முதலியார் அவர்கள் பேசியதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

"I am reading from the report of the Joint Select Committee. At page 53 it is stated :

'Dr. Lakshmanaswami Mudaliar pointed out that there were annual licences like licences for dogs and motor cars and there was not much difficulty in regard to them and asked why it should not similarly be possible to have an annual licence for money-lenders also. The witness said that the analogy was not quite correct, as the licence under reference was one relating to a trade or business where people took a certain amount of risk. There was suspense during the period between the expiry of a licence and renewal of it, during which interval, the money-lenders had to take a certain amount of risk and do business.'

The witness referred to here is one Sri T. S. Ramanatha Iyer."

இதை கனம் அமைச்சர் பரிசீலனை செய்து என்னுடைய திருத்தத்தை ஒத்துக்கொள்ளுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை லைசென்ஸை புதுப்பிக்கவேண்டும், வருஷா வருஷம் புதுப்பிப்பது கூடாது. அப்படிச் செய்தால் லேவாதேவிகாரர்களுக்கு பெரும் கஷ்டத்தைக் கொடுக்கும். இதைப் பரிசீலனை செய்து, மூன்று வருஷத் திற்கு ஒரு முறை லைசென்ஸை புதுப்பிக்கலாம் என்ற திருத்தத்தை ஒத்துக்கொள்ளுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : லைசென்ஸ் கட்டணம் ரூ. 100 வரையில் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைக் கணிசமான அளவுக்குக் குறைக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். ஏதோ 'நாமினல் பீசு' ரூ. 5, 10 போதும். இதற்கு ஒரு வரம்பு கொடுப்பதிலே, ரூ. 50 வரம்பாக கட்டவேண்டுமென்று ஒரு திருத்தத்தை நான் பிரேரேபித் துள்ளேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக மிகவும் முக்கியமான ஒரு திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்த மசோதாவின் நோக்கமே அதுதான். அதை நிறைவேற்றுவதற்காக ஒரு புது பிரிவு கொடுத்திருக்கிறேன். 'No licence shall be granted under this Act to any person who is not a citizen of our State' என்று கொடுத்திருக்கிறேன் அது ஒரு வேளை அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்கு முரணானது என்கூட சிலர் கருதக்கூடும். ஆனால், நாட்டில் இருக்கக் கூடிய தத்தூபமான நிலைமையை பார்க்கும்பொழுது மக்களை அதிகமாக துன்புறுத்துகிறவர்கள் பட்டாணியர்கள்.

[13th November 1957]

MR. SPEAKER : I would like to know how that amendment can be allowed. Will it not offend the Constitution? Can you prevent anyone?

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : I stated in my speech earlier that such an interpretation could be given. But still, if we work out some arrangement to exclude these particular people who are practically Shylocks, it would be better.

MR. SPEAKER : I am afraid it will offend the Constitution. I rule it out of order.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் சபா நாயகர் அவர்களே, நான் ஏற்கனவே கொள்ள அடிப்படையிலேயே தாங்கள் 'மூலிங்' கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அதை நான் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன். அதே சமயத்தில் இந்த சட்டத்தை இயற்றும் போது நம் கண் முன்னால் இருக்கக்கூடிய யதார்த்த நிலைமை அதுதான் என்று எனக்கு முன்பு நேற்று பேசிய பல்வேறு அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அப்படியிருந்தும் அதைச் சட்டத்தில் நாம் கொண்டுவர முடியவில்லை. ஆனால் நடைமுறையில் இதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு சில விதிகளை அமைப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். நான் கொடுத்திருக்கும்படியான திருத்தம் ஓவ்வொரு வருஷமும் லைசென்சு புதுப்பிக்கப்படவேண்டுமென்று இருப்பதால் வருடாவருடம் புதுப்பிப்பதில் ரெகுலேஷன் பிரொவீஜன் ஒன்று இலகுவானதாக இருக்கவேண்டும். அந்த முறையில் இந்தச் சட்டத்தை எவ்வளவு லகுவாக்க முடியுமோ அவ்வளவு லகுவாக்கினால் நல்லது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : நம் தேசத்தில் பிறந்த ஒரு பிரஜை இதர ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தும் நம் ராஜ்யத்தில் லேவோதவித் தொழில் நடத்தினால் அதைத் தடுப்பதற்கு இல்லை, சட்டம் படி. ஆனால் வேறு காரணங்களைச் சொல்லாமலேயே லைசென்சு மறுக்கப்படலாம். காரணம் காட்டவேண்டிய அவசியம் இல்லை. நம் தேசத்தில் பிறக்காதவர்கள்—காப்பலிக்காரர்களைப்போல்—சிலர் இங்கே வந்து கடன் கொடுத்து இழைக்கிற தொல்லைகளை நீக்க ஏதாவது வழி செய்யவேண்டும். இந்தச் சட்டத்திலேயே அதற்கு ஏற்பாடு செய்யாவிட்டாலும், விதிகளைப் போடும்போது அதற்கு ஏற்றபடி செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதோடு நூறு ரூபாய் லைசென்சு கட்டணம் என்று எல்லோருக்கும் பொதுவாகப் போட்டிருப்பது சரியில்லை. அவரவர்களுடைய லாபத்திற்கு ஏற்றபடி இதைப் பத்து, இருபது என்று ஒரு விகிதாசாரப்படி இதை வைக்கலாம் என்பது என்னுடைய யோசனை. இதையும் சட்டத்தில் செய்யாவிட்டாலும் விதிகளைப்போடும்போது அதற்கு ஏற்றபடி செய்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : லைசென்சு மூன்று வருஷத்திற்கு ஒரு தடவை புதுப்பிக்கவேண்டும் என்கிற திருத்தத்தை ஒத்துக்கொள்வதற்கு இல்லை. இந்தச் சட்டம் நல்லமுறையில் அமுல் செய்யப்படவேண்டுமென்றால் வருஷத்திற்கு ஒரு முறை என்றுதான் இருக்கவேண்டும். பாக்ஜி எல்லா லைசென்சு விதிகளும் இப்படித்தான் இருக்கிறது.

“ Every licence shall be granted in such form and subject to such condition as may be prescribed including conditions as to payment of licence fees not exceeding one hundred rupees ” என்று சட்டத்திலேயே இருப்பதால் இதையும் மாற்றி லாபத்திற்கு ஏற்றபடி ஒரு விகிதாசாரத்தை அமைக்கவேண்டும் என்பதும் இல்லை. இப்படியே இருக்கலாம்.

13th November 1957]

MR. SPEAKER : The question is—

In sub-clause (2) for the words “ one hundred rupees ” occurring in lines 38—39 on page 4, *substitute* the words “ five rupees ”.

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

For the words “ one hundred rupees ” occurring in lines 38-39 on page 4, *substitute* the words “ fifty rupees ”.

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

In sub-clause (6) for the words “ renewed from year to year ” in line 23 on page 5, *substitute* the words “ renewed once in three years ”.

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

In sub-clause (5) for the words “ expire on the . . . was granted ” occurring in lines 20-21, *substitute* the words “ be renewed every year on payment of the prescribed fees if the issuing authority is satisfied in other respects ”.

The amendment was put and lost.

Clause 4 was put and carried.

Clause 5 was put and carried.

Clause 6.

MR. SPEAKER : The motion is—

“ That clause 6 do stand part of the Bill.”

SRI M. P. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

For the words “ the regional language ” occurring in line 43 on page 5, *substitute* the word “ Tamil ”.

SRI M. JAGANNATHAN : I second the amendment.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : இந்த 6-வது ஷரத்துக்கு நான் கொடுத்திருக்கும்படியான திருத்தம் மிகவும் சாதாரணமானது.

“ For the words ‘ the regional language ’ occurring in line 43 on page 5 *substitute* the word ‘ Tamil ’. என்று கொடுத்திருக்கிறேன். ரீஜனல் “ லாங்வேஜ் ” என்பதற்குப் பதிலாக இப்போது “ தமிழ் ” என்றே போட்டுவிடலாம். மலையாளம், ஆந்திரம் எல்லாம் பிரிந்த பிறகு நம் ராஜ்ய மொழி தமிழ்தான் என்று உறுதியாகத் தெரிந்த பிறகு இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வதில் சர்க்காருக்கு ஆட்சேபணை இருக்காது என்று தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்தத் திருத்தத்தை ஒப்புக்கொள்வதற்கில்லை. தமிழ் நாட்டில் பெருவாரியாகத் தமிழ் பேசுகின்றவர்கள் இருந்தாலும் ஹோசூர், கூடலூர் போன்ற இடங்களில் இன்னும் இதர பாஷை பேசுகின்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே மசோதாவில் இருக்கிறதை திருத்தவேண்டாம்.

[13th November 1957]

SRI M. P. SUBRAMANIAM : Can there be two regional languages for a State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதிலே கவனிக்க வேண்டிய விஷயம் ! என்னவென்றால் சில பகுதிகளில் இரண்டு மூன்று மொழி பேசுகின்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குள்ள உரிமையையும் கொடுத்தாகவேண்டும். தமிழ் என்று போட்டுவிட்டால் சட்டப்பிரகாரம் அவர்களுக்குள்ள உரிமை போய்விடும். எப்படியும் வியாபாரிகள் வியாபாரத்தை உத்தேசித்து எந்த எந்த மொழி பேசுகின்ற பிராந்தியத்தில் நடத்துகிறார்களோ அங்கேயுள்ள மொழிகளில் அச்சிடுவார்கள். நாம் பொதுவாக “ரீஜனல் லாங்வேஜ்” வியாபாரம் செய்கின்றவர்களுக்கு அக்கரை இருக்கும். ஆகையால் தமிழ் பிரதேச மொழி என்பதற்கும் இதற்கும் முரண்பாடு இல்லை. ஆகையால் இந்தத் திருத்தத்திற்கு அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் திருத்தத்தை வாபஸ்பெற்றுக் கொள்ளுகிறாரா ?

SRI M. P. SUBRAMANIAM : இல்லை ‘ப்ரஸ்’ பண்ணுகிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

For the words “ the regional language ” occurring in line 43 on page 5, *substitute* the word “ Tamil ”.

The amendment was put and lost.

Clause 6 was put and carried.

Clause 7.

MR. SPEAKER : The motion is—

“ That clause 7 do stand part of the Bill.”

SRI S. M. ANNAMALAI : Sir, I move—

After the words “ any loan ” occurring in line 45 on page 5, *add* the words “ other than agriculturists loan ”.

The amendment was duly seconded.

SRI T. T. DANIEL : I move—

Add the following as sub-clause (4) :—

“ (4) No money-lender shall recover any amount by way of interest exceeding one half of the loan actually lent.”

The amendment was duly seconded.

SRI S. M. ANNAMALAI : மாநில சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த லேவாதேவிகாரர்கள் மசோதாவில் 7-வது பிரிவில் கண்டுள்ளபடி—நான் நேற்றே தெரிவித்தேன்—ராஜாஜி அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட விவசாயக் கடன் மசோதா பாதிக்கப்படும் என்பதாக. ஆகவே நான் கொடுத்திருக்கும்படியான

“ After the words ‘ any loan ’ occurring in “ line 45 on page 5 *add* the words “ other than agriculturists’ loan.” என்கிற திருத்தத்தை சென்னை அரசியலார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்பது கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI T. T. DANIEL : My amendment relates to the interest that a money-lender can recover on future loans. It provides that the amount recoverable by way of interest shall not exceed one half of the amount actually lent.

13th November 1957]

SRI M. P. SUBRAMANIAM : 7-வது பிரிவின்படி செக்யூரிடியின் பேரில் கடன் கொடுக்கும்போது 9 சத விகிதம், வட்டியும், செக்யூரிடியும் இல்லாவிட்டால் 12 சத விகிதம் வட்டியும் வாங்கலாம் என்று இருக்கிறது. விவசாயிகள் சட்டத்தின்படி 6½ சத விகிதம்தான் வட்டி வாங்கலாம் என்பது இதனால் பாதிக்கப்படும் என்பதை விளக்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதற்கும் அதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. இதனால் அது பாதிக்கப்படாது. இந்த இரண்டு திருத்தங்களையும் நான் ஒத்துக்கொள்வதற்கில்லை..

MR. SPEAKER : The question is—

‘ After the words “ any loan ” occurring in line 45 on page 5, add the words “ other than agriculturists loan. ” ’

The amendment was put and lost.

The amendment of Sri T. T. Daniel was, by leave, withdrawn
Clause 7 was put and carried.

Clause 8.

MR. SPEAKER : The motion is—

‘ That clause 8 do stand part of the Bill ’.

* **SRI M. JAGANNATHAN :** Mr. Speaker, Sir, I move the amendment, namely :—

At the end of sub-clause (4) add the following as a new sub-clause :

“ (5) No court, shall in respect of any loan whether advanced before or after the date on which this Act comes into force, decree by way of interest, a sum greater than the principal of the loan due on the date of the decree.”

SRI K. RAMACHANDRAN : I second the amendment, Sir.

MR. SPEAKER : Amendment moved—

“ (5) No court, shall in respect of any loan whether advanced before or after the date on which this Act comes into force, decree by way of interest, a sum greater than the principal of the loan due on the date of the decree.”

* **SRI M. JAGANNATHAN :** Mr. Speaker, Sir, my amendment reads as follows : ‘ No court shall in respect of any loan whether advanced before or after the date on which this Act comes into force, decree by way of interest, a sum greater than the principal of the loan due on the date of the decree ’. I have taken this wholesome and salutary principle from the Bombay Money-lenders Act. This is in favour of the debtor. The amendment is self-explanatory and I do not think it needs any exposition on my part. I hope Government will consider this and accept the amendment.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I am not accepting the amendment, Sir.

[13th November 1957]

MR. SPEAKER : The question is—

At the end of sub-clause (4) *add* the following as a new sub-clause :

“(5). No court shall in respect of any loan whether advanced before or after the date on which this Act comes into force, decree by way of interest, a sum greater than the principal of the loan due on the date of the decree”.

The amendment was put and lost.

Clause 8 was put and carried.

Clause 9.

MR. SPEAKER : The motion is—

‘That clause 9 do stand part of the Bill’.

SRI M. JAGANNATHAN : I move the following amendments, Sir :—

(1) In sub-clause 1 (a) after the words “for each debtor separately” occurring in lines 30-31, page 6, *add* the words “and clearly at the time a loan is advanced or in respect of which a payment is made”.

(2) In item (i) of sub-clause (1) (a) after the words “and the rate of interest charged on the loan” in line 33, page 6, *add* the words “and the nature of security taken, if any” and also *delete* the word “and” before the words “the rate of interest”.

SRI K. RAMACHANDRAN : I second the amendments, Sir.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, I move the amendment, namely :—

‘In sub-clause (1) (a) after the words “recorded and maintained” occurring in line 30, page 6, *add* the words “in Tamil”’.

SRI A. GOVINDASAMI : I second the amendment, Sir.

SRI M. JAGANNATHAN : Mr. Speaker, Sir, I move the amendment, namely :—

‘In sub-clause (1) (b) between the word “a” and the word “receipt” in line 37, page 6, *add* the words “complete and clear”, and after the word “amount” in line 38, *add* the words “on account of his loan”’.

SRI K. RAMACHANDRAN : I second the amendment, Sir.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Mr. Speaker, Sir, I move the amendment, namely :—

‘*Delete* sub-clause (1) (d)’.

SRI K. RAMACHANDRAN : I second the amendment, Sir.

13th November 1957]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Mr. Speaker, Sir, I move the amendment, namely—

‘ In sub-clause (2) of clause 9, for the words “ in such language as may be prescribed in respect of any area ” in lines 10 and 11, page 7, *substitute* the words “ in the regional language or English as the money-lender may choose ”.’

SRI N. K. PALANISAMI : I second the amendment, Sir.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, I move the amendment, namely :—

‘ In sub-clause (2) for the words “ in such language as may be prescribed in respect of any area ” occurring in lines 10-11 on page 7 *substitute* the words “ in Tamil ”.’

SRI K. RAMACHANDRAN : I second the amendment, Sir.

Mr. Speaker, Sir, I move the amendment, namely—

‘ In sub-clause (2) for the words “ in such language as may be prescribed in respect of any area ” *substitute* the words “ in Tamil ” (lines 10-11, page 7).’

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : I second the amendment, Sir.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, I move the amendment, namely—

‘ In sub-clause (2) for the words “ in such language as may be prescribed in respect of any area ” occurring in lines 10-11 on page 7 *substitute* the words “ in the regional language ”.’

SRI A. GOVINDASAMI : I second the amendment, Sir.

SRI M. JAGANNATHAN : Mr. Speaker, Sir, I move the amendment, namely—

‘ In sub-clause (2) for the words “ in such language . . . of any area ” *substitute* the words “ in Tamil ”.’

SRI K. RAMACHANDRAN : I second the amendment, Sir.

MR. SPEAKER : The amendments and the motion are before the House for discussion.

* SRI M. JAGANNATHAN : In sub-clause 1 (a) after the words “ for each debtor separately ” occurring in lines 30-31, page 6, *add* the words “ and clearly at the time a loan is advanced or in respect of which a payment is made ”.

MR. SPEAKER : You can speak on all your amendments.

SRI M. JAGANNATHAN : In sub-clause 1 (a) after the words “ for each debtor separately ” occurring in lines 30-31, page 6, *add*

[Sri M. Jagannathan] [13th November 1957]

the words "and clearly at the time a loan is advanced or in respect of which a payment is made."

என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கடன் கொடுக்கப்படும்போதும் கடனை திருப்பி வாங்கிக்கொள்ளும்போதும் லேவாதேவிக் காரர்கள் குறிப்பு எழுதி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற நிபந்தனை இருக்கிறது. அப்படி எழுதி வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று குறிப்பிடும்பொழுது என்னுடைய திருத்தம் மிகவும் பொறுத்தமானதாக இருக்குமென்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவில் எப்பொழுது அந்த லேவாதேவிக் காரர்கள் இம்மாதிரி குறிப்பு வைத்திருக்கவேண்டுமென்ற காலவரையிலலை. கடன் அட்வான்ஸ் பண்ணும்போதும் கடனைத் திருப்பி வாங்கிக்கொள்ளும் போதும் என்று கணக்கு எழுதிவைக்க வேண்டுமென்ற வகையில் என் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அதை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து ஒத்துக்கொள்ளுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

என்னுடைய 38-வது திருத்தமாவது—

'In item (i) of sub-clause (1) (a) after the words "and the rate of interest charged on the loan" in line 33, page 6, add the words "and the nature of security taken, if any" and also delete the word "and" before the words "the rate of interest".'

இது மிகவும் சுலபமாக புரிந்துகொள்ளக்கூடிய திருத்தம். கடன் தொகை எவ்வளவு காலத்திற்குக் கொடுக்கப்படுகிறது என்ற விவரங்களை எல்லாம் குறித்து வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று இந்த மசோதாவில் குறிப்பிடும்போது nature of security, etc., என்று சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று என்னுடைய திருத்தம் கோருகிறது. சர்க்கார் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் அடமானத்திற்கு சொத்துக்களை வாங்கிக்கொள்ளும்பொழுது, அடமானத்திற்கு வாங்கிக்கொள்ளப்பட்ட சொத்தின் விவரத்தையும், அந்த லேவாதேவிக் காரர் புத்தகங்களிலே குறித்துவைத்துக் கொள்ளவேண்டும். அதற்காக ரசீது கொடுக்கும்பொழுது, அதைக் கேட்கவேண்டுமென்று என்னுடைய திருத்தம் சொல்கிறது. அதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். என் னுடைய 39-வது திருத்தமாவது—

In sub-clause (1) (b) between the word "a" and the word "receipt" in line 37, page 6, add the words "complete and clear", and after the word "amount" in line 38, add the words "on account of his loan."

கடன் வாங்குபவர்களுக்கு லேவாதேவிக் காரர் ரசீது கொடுக்கவேண்டு மென்று குறிப்பிடும்பொழுது அந்த மாதிரியான ரசீது என்று இம்மசோ தாவில் குறிப்பிடவில்லை. ஒரு ரசீது என்ற பெயரில் ஏதாவது கிருக்கி கொடுத்துவிட்டால் அது ரசீதாக இருக்கமுடியாது. கடன் வாங்குபவர்களுக்கு நன்றாக புரியக்கூடிய முறையில் விளக்கத்தையும் விவரத்தையும் கொண்டு ஒரு ரசீது இருக்கவேண்டுமென்று பொருப்படும் படி என்னுடைய திருத்தம் அமைந்திருக்கிறது. என்னுடைய 40-வது திருத்தமாவது—

In sub-clause (2) for the words "in such language. . . of any area" substitute the words "in Tamil"

இதைப்பற்றி இப்பொழுது விவாதம் நடந்தது.

நம்முடைய அரசாங்கத்திலே தமிழ் ஆட்சிமொழியாக வரவேண்டு மென்று சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிற இந்தக் காலத்திலே தமிழிலேயே இந்தக் கணக்குகளை எழுதிவைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று என்னுடைய திருத்தம் கூறுகிறது. சர்க்கார் மொழிப்பிரச்சினையும் கவனிக்கும்போது இந்தத் திருத்தத்தை ஒத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

13th November 1957]

SRI M. P. SUBRAMANIAM : கனம் தலைவர் அவர்களே நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய 60-வது திருத்தத்திலே “தமிழ்” என்ற வார்த்தையை சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கூறுகிறேன்.

In sub-clause (1) (a) after the words “recorded and maintained” occurring in line 30, page 6, add the words “in Tamil” என்பது என்னுடைய திருத்தமாகும்.

என்னுடைய 61-வது திருத்தமாவது—

In sub clause (2) for the words “in such language as may be prescribed in respect of any area” occurring in lines 10-11 on page 7, substitute the words “in Tamil”

தமிழில் கணக்குகள் இருக்கும்பொழுது தமிழின் பேரில் உள்ள பற்றால் அல்ல, தமிழ் ஆட்சிமொழி ஆகிவிட்டபிறகு அதிகாரிகளாக இருக்கக்கூடியவர்கள் தமிழ் மட்டும் தெரிந்தவர்கள் இருக்க முடியும். வேறு மொழிகள் கற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்திக்கப் போவதில்லை. தமிழ் அதிகாரிகள் கணக்கை தமிழில் பார்ப்பதற்காக வாவது கணக்கு தமிழில் இருக்கவேண்டியதவசியம். தெலுங்கு பேசும் மக்கள் இருந்தால் அவர்கள் தங்கள் தாய்மொழியை அபிவிருத்திசெய்ய தடையில்லை. தமிழிலே கணக்குகள் இருக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அதிகாரிகள் தங்கள் கடமையை நல்லமுறையில் செய்வதற்காவது தமிழிலே கணக்குகள் இருக்கவேண்டுமென்ற திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தமிழ் ஆட்சி மொழி ஆகிவிட்டபிறகு என்னுடைய திருத்தம் பொறுத்தமானதாக இருக்கும். என்னுடைய 62-வது திருத்தமாவது—

In sub-clause (2) for the words “in such language as may be prescribed in respect of any area” occurring in lines 10-11 on page 7, substitute the words “in the regional language”

என்றும் கேரளப்பகுதிகள் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் சேருவதற்கு முன்பு இருந்தால் பொருத்தமாக இருந்திருக்கும். கணக்குப் புத்தகங்களை முதலில் தமிழில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்றாலும் இப்படி போட்டுக்கொள்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று வலியுறுத்தி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இந்த மசோதாவின் அடிப்படையில் கணக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று கோரும் (1) (டி) ஷரத்தை விலக்கிவிடவேண்டும் என்று என்னுடைய இந்தத் திருத்தம் கோருகிறது. இன்ஸ்பெக்டருக்கு வருஷம் ஒரு முறையோ 6 மாதத்திற்கு ஒரு முறையோ கணக்கு அனுப்பவேண்டும் என்று வைத்தால்—வருமான வரி ரிட்டர்ன் அனுப்புவதுபோல்—ஒரு கணக்குக் கொடுக்கவேண்டும். பல்வேறு புல்தகங்களில் வரவு செலவு கணக்குகள் முதலியன எழுதி வைக்கவேண்டியிருக்கும். ஒவ்வொரு வருஷத்திலேயும் எவ்வளவு கடன் கொடுத்திருக்கிறோம், எவ்வளவு கடன் திரும்பி வரவேண்டும், வட்டி இனத்தில் எவ்வளவு தொகை வரவேண்டும் என்று விவரமாக கணக்கு சமர்ப்பித்துச் சொல்வது அவர்களுக்கு அதிகமான வேலை கொடுப்பதாகும். அப்படி நிர்ப்பந்தம் கொடுக்காத முறையில் செய்யலாம். இன்ஸ்பெக்டருக்கு விசேஷ அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறோம். எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் கணக்கு பார்வையிடுவதற்கு அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறோம். கொடுத்த கடன்கள் எவ்வளவு, திரும்பி வாங்கியது எவ்வளவு பணப்பழக்கம் எவ்வளவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி ஒரு புள்ளிவிவரம் வேண்டும் என்று விரும்பினால் அதைமட்டும் கோரலாம்.

குறிப்பிட்ட ஒரு மணிலெண்டர் மொத்தம் எவ்வளவு வரவு செலவு செய்கிறார். எவ்வளவு பேர்களுக்கு கடன் கொடுத்திருக்கிறார். அதற்காக மொத்த கணக்கில் எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார். எவ்வளவு

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [13th November 1957]

கொடுக்கல் வாங்கல் செய்கிறார் என்று மொத்தம் விவரங்களை ஒரு நழுவனவில் குறிப்பிடவேண்டுமென்று வேண்டுமானால் செய்யலாம். அவர்களிடம் விவரமாக கணக்கு கேட்பது அவ்வளவு சரியாகாது. அப்படி அவர்களே நிர்ப்பந்திப்பது சரியல்ல. இது கிராமங்களில் உள்ள சிறிய லேவாதேவிகாரர்களுக்கு கஷ்டத்தைத்தான் விளைவிக்கும். இதற்கென்ற ஒரு ஆணை நியமித்து இன்கம்பாக்கிக்கு தயார்செய்யும் கணக்கைப் போல், இதற்கும் கணக்கு தயார் செய்யவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தம் செய்வது சரியல்ல. ஆகவே, இந்த வகுப்பை மாற்ற வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இன்று நம் சர்க்கார் பாஷை தமிழ் என்ற அடிப்படையில் நாம் இங்கு இன்று தமிழில் பேசுகிறோம். தமிழிலேயே கூடுமானவரையில் இங்கு எல்லா நடவடிக்கைகளும் இப்பொழுது நடந்துகொண்டு வருகிறது. ஆகவே, கணக்குகள் தமிழில்தான் இருக்கவேண்டும். தமிழ் ராஜ்யம் என்று வந்திருக்கக்கூடிய இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நாம் இயற்றக்கூடிய இந்த மசோதா இனிமேல் தமிழில் தான் கணக்குகளை வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற அடிப்படையில், தமிழில்தான் கணக்குகளை எழுதவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இருப்பதுதான் நல்லது. ஆனால் தமிழிலே எழுதமுடியாத ஒரு நிலை இருக்கக்கூடிய இடங்களில் கூடுமானவரை தமிழில் எழுதவேண்டும், அப்படி இல்லாவிட்டால் சிறிது காலத்திற்கு ஆங்கிலத்தில் எழுதினால் பரவாயில்லை. ஆனால் தமிழில் இருப்பதுதான் நல்லது என்று தெரிவித்துக் கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*** SRI K. RAMACHANDARAN :** சப்-கிளாஸ் இரண்டில் "In such language as may be prescribed in respect of any area"க்கு பதில் "in Tamil" என்பதுதான் இதற்கு நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தம். அதில் "in Tamil" என்று போடுவது நல்லது. இங்கு ஹோசூர் பகுதியைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, அங்கும் தமிழ் பேசுபவர்கள் இருப்பார்கள் என்பதினால், "In Tamil and in such language as may be prescribed in respect of any area" என்று போடலாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

*** SRI A. GOVINDASAMI :** சபாநாயகர் அவர்களே, நண்பர் M. P. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய 60, 61 திருத்தங்களை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழில் கணக்குகள் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்ன நேரத்தில் நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், சிறுபான்மை சமூகத்தினருக்கு, சிறுபான்மை பாஷை பேசக்கூடியவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதற்குத்தான் இப்படிப் போட்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். சிறுபான்மை பாஷை பேசுபவர்களை, தெலுங்கு, மலையாளம் பேசுபவர்களை, அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடாது என்பதல்ல எங்கள் வாதம். அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கலாம். ஆனால், தமிழ் பேசக்கூடியவர்கள் பெரும்பான்மையாய் இருப்பதால், அப்படி தமிழ் பேசக்கூடியவர்கள் பெரும்பான்மையாய் வசிக்கக்கூடிய இடத்தில் தமிழிலேதான் கணக்குகள் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதேபோல், சௌகார்பேட்டையில் வியாபாரம் செய்யும் மாறவாடிகள் அவர்களது பாஷையில் கணக்குகளை எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைத் அனுமதிக்கிறார்களா? அங்கும் கணக்குகள் தமிழில்தான் வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சர்க்கார் வற்புறுத்துவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன். தமிழில் இருப்பதால் தடை ஒன்றும் வந்துவிடப்போவதில்லை. இதை அமைச்சர் அவர்கள் கூர்ந்து கவனித்து சௌகார்பேட்டையிலும் கணக்குகளை இவர்கள் தமிழில் தான் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று வைக்கவேண்டும். ஒருரைச் சேர்ந்தவர்களோ அல்லது மலையாளம் பேசக்கூடியவர்களோ கடைகள் வைத்தாலும், அவர்கள் அவர்களது பாஷையில் எழுதினாலும், கணக்குகளை தமிழில்தான் வைக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தவேண்டியது அவசியம். ஆகவே இதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

13th November 1957]

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : தமிழில் கணக்குகள் எழுதவேண்டுமென்று திருத்தங்கள் சொல்கிறது. 38-வது திருத்தத்தை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். மற்றவைகளை ஒத்துக்கொள்வதற்கில்லை. தமிழில் எழுதவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தம் செய்தால் அநேக வியாபாரிகள், தெலுங்கு, குஜராத்தி, மார்வாடி இன்னும் என்னென்ன பாஷைகளில் எல்லாமோ கணக்குகள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை, தமிழில் கணக்கு வைக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், அது அவர்களைப் பாதிக்கும். கடன் வாங்கியவர்கள் எவ்வளவு கொடுக்கவேண்டுமென்ற விவரங்கள் கேட்டால் அந்த விவரங்கள் புரிகிற பாஷையில் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று இதில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதை புதிதாக இதில் சேர்த்திருக்கிறோம். ஆகவே தமிழில்தான் கணக்கு இருக்கவேண்டுமென்பதில் ஒன்றுமில்லை. அதனால் தொந்தரவுகன்தான் அதிகமாகும். இந்த பாஷையில்தான் வைக்கவேண்டுமென்று நாம் வற்புறுத்துவதற்கில்லை. ஆகவே, இந்தத் திருத்தங்களை ஒப்புக்கொள்வதற்கில்லை.

MR. SPEAKER : Is the Hon. Minister accepting amendment No. 38?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir.

MR. SPEAKER : The question is—

“ In item (i) of sub-clause (1) (a) after the words “ and the rate of interest charged on the loan ”, in line 33, page 6, *add* the words “ and the nature of security taken, if any ” and also *delete* the word “ and ” before the words “ the rate of interest ”.

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER : Are the hon. Members withdrawing their amendments?

VOICES : No, No, Sir.

MR. SPEAKER : The question is—

“ In sub-clause (1) (a) after the words ‘ for each debtor separately ’ occurring in lines 30–31, page 6, *add* the words ‘ and clearly at the time a loan is advanced or in respect of which a payment is made ’.”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

“ In sub-clause (1) (a) after the words ‘ recorded and maintained ’ occurring in line 30, page 6, *add* the words ‘ in Tamil ’.”

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

“ In sub-clause (1) (b) between the word ‘ a ’ and the word ‘ receipt ’ in line 37, page 6, *add* the words ‘ complete and clear ’ and after the word ‘ amount ’ in line 38, *add* the words ‘ on account of his loan ’.”

The amendment was put and lost.

[13th November 1957]

MR. SPEAKER : The question is—

“ Delete sub-clause 1 (d) ”.

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

“ In sub-clause (2) of clause 9, for the words ‘ in such language as may be prescribed in respect of any area ’, in lines 10 and 11, page 7, *substitute* the words ‘ in the regional language or English as the money-lender may choose ’.”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

“ In sub-clause (2) for the words ‘ in such language as may be prescribed in respect of any area ’ occurring in lines 10-11 on page 7, *substitute* the words ‘ in Tamil ’.”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

“ In sub-clause (2) for the words ‘ in such language as may be prescribed in respect of any area ’, *substitute* the words ‘ In Tamil ’ (lines 10-11, page 7).”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

“ In sub-clause (2) for the words ‘ in such language as may be prescribed in respect of any area ’, occurring in lines 10-11 on page 7, *substitute* the words ‘ in the regional language ’.”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

“ In sub-clause (2) for the words ‘ in such language . . . of any area ’ *substitute* the words ‘ in Tamil ’.”

The amendment was put and lost.

Clause 9, as amended, was put and carried.”

Clause 10.

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, I move that—

“ In sub-clause (3) (a), for the word ‘ inspector ’ occurring in line 6, page 8, *substitute* the word ‘ Sub-Inspector ’.”

The amendment was duly seconded.

*SRI N. K. PALANISAMI : நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை கொடுத்திருக்கிறேன். For the word “ Inspector ” *substitute* the word “ Sub-Inspector ” இந்தமாதிரி நல்ல சட்டம் ஒன்றை நிறைவேற்றிவிட்டு, அதை ஆப்பரேசெய்ய போலீஸிடம் விடப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் இது எந்த

13th November 1957] [Sri N. K. Palanisami]

அளவில் நன்கு அமுல் நடக்கும் என்று சொல்லமுடியாது. காரணம், இன்ஸ்பெக்டர்களால், எப்படி அக்கௌண்ட் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள், எப்படி தகராறு வந்திருக்கிறது என்று அவர்களால் கண்டுபிடிக்க முடியாது. அப்படி இன்ஸ்பெக்டரோ அல்லது சப்-இன்ஸ்பெக்டரோ அங்கு தகராறு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கண்டுபிடிக்கப் போகும்போது, அங்குபோய் காப்பியைக் குடித்துவிட்டு, ஏதாவது பணம் கிடைக்குமானால் அதையும் வாங்கிக்கொண்டு வந்துவிடுகிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் இச்சட்டத்தில் இருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்கு வழியிருக்கிறது. இவ்வளவு நல்ல ஒரு சட்டத்தை இயற்றிவிட்டு இதைக் கொண்டு போலீசிடம் நிருவகிக்க விட்டு விடுவது என்றால் இது எப்படி நன்கு நடைபெறும் என்பது இதில் இருந்தே தெரிகிறது. ஆகவே, கோவாப்பரேடிவ் டிப்பார்ட்மென்ட்டே அக் கௌண்ட்ஸ்-யை செக் பண்ணவேண்டும். ஆகவே, இதற்கு கோவாப்பரேடிவ் இன்ஸ்பெக்டர்களைத்தான் நியமிக்கவேண்டும்.

MR. SPEAKER : நீங்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தில் கோவாப்பரேடிவ் இன்ஸ்பெக்டர் என்று சொல்லவில்லை.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : எனக்கு அவர் சொன்னது விளங்கவில்லை. ஆகவே இதை அங்கீகரிக்க வேண்டியது அவசியமில்லை என்று நினைக்கின்றேன்.

MR. SPEAKER : Is the hon. Member Sri N. K. Palanisami withdrawing his amendment?

SRI N. K. PALANISAMI : I am not pressing my amendment, Sir.

The amendment of Sri N. K. Palanisami was, by leave, withdrawn.

Clause 10 was put and carried.

Clause 11.

MR. SPEAKER : The motion is—

“ That clause 11 do stand part of the Bill ”.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, in view of the explanation given by the Hon. Minister yesterday, I am not moving my amendment.

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, I move the amendment standing in my name, namely—

Delete the words ‘ or with fine which may extend to one thousand rupees or with both ’ in lines 3 and 4 of page 9.

The amendment was duly seconded.

SRI K. RAMACHANDRAN : Sir, I move the amendment standing in my name, namely—

“ In sub-clause (1) (b) delete the words ‘ with imprisonment which may extend to six months or ’ in lines 2-3 on page 9 and the words ‘ or with both ’ in lines 3-4.”

The amendment was duly seconded.

[13th November 1957]

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, I move the amendment standing in my name, namely—

“ In sub-clause (1) (b) for the words ‘ with imprisonment which may extend to six months or with fine which may extend to one thousand rupees or with both ’ substitute the words ‘ with fine which may extend to one thousand rupees ’ (lines 2-4 on page 9). ”

The amendment was duly seconded.

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, I am not moving my amendment given notice of.

* SRI T. T. DANIEL : Sir, I move the amendment standing in my name, namely—

Add the following as a new sub-clause after sub-clause (2) :—

“ (3) Offences under section 5, section 6, and section 9 (1) (d) shall be punishable with fine which may extend up to one thousand rupees ”.

The amendment was duly seconded.

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, I move the amendment standing in my name, namely—

For the existing sub-clause (2) substitute the following :—

“ (2) On a second or subsequent conviction of any person (other than a firm) for an offence under sub-section (1) (a) or (b), the court may, in lieu of or in addition to ordering the offender to pay the penalty aforesaid, order him to be imprisoned for a term not exceeding three months and an offender being a firm shall on a second or subsequent conviction be liable to a penalty of one thousand rupees. ”

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER : Sri N. K. Palanisami will now speak.

* SRI N. K. PALANISAMI : ஸார், இந்த இரண்டு பாண்டுகள் எழுதி கொடுக்கும் வழக்கம் இப்பொழுதும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எல்லாப் ப்ரொடக்ஷன் காரியங்களுக்காக கடன்வாங்குவதை எடுத்துக்கொண்டாலும் பின் பாண்டுகள் எழுதி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆயிரம் ரூபாய் என்றும் 1,500 ரூபாய் என்று எழுதிக்கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் வட்டி அதிகமாக பிரிக்கப்பட்டு வருகிறது. இதை மீறுகிறவர்களுக்கு fine-ம் சிறைதண்டனையும் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. நான் சொல்வது என்னவென்றால் ஒரு நாளாவது இவர்கள் சிறையில் இருந்தால்தான் இதை மீறமாட்டார்கள். ஆகவே fine என்றிருப்பதை எடுத்துவிட்டு சிறை தண்டனை என்று மாத்திரம் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* SRI K. RAMACHANDRAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தம் சிறை தண்டனை (Imprisonment) என்றிருப்பதை எடுத்துவிட்டு fine என்று மாத்திரம் இருந்தால் போதும் என்பதுதான். சாதாரணமாக இப்போது கடன் லேவாதேவிகாரர்கள் துறை கொடுத்துவிட்டு அதிகமான வட்டியை வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் சாதாரணமாக நாட்டிலுள்ள எல்லா மக்களும் வாங்கிக்கொண்

13th November 1957] [Sri K. Ramachandran]

பிருக்கிறார்கள். இதை உடனடியாக நிறுத்திவிட முடியாது. ஆகவே இதை ஒரு சிலில் குற்றமாக கருதி சிறை தண்டனை என்றிருப்பதை **fine** என்றிருந்தால் போதும் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். அடுத்ததாக கணக்கு வைத்துக்கொள்வதிலும் கிளாஸ் இரண்டில் “**if a money-lender money-lender**” என்றிருக்கிறது. இதிலும் இதை உடனடியாக நிறுத்த முடியாது. ஆகையினால் **fine**-மை மட்டும் வைத்துவிட்டு **Imprisonment** என்றிருப்பது தேவையில்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

* SRI M. JAGANNATHAN : Sir, I must explain my first amendment. I would like to say that I accept the principle of punishing offenders who contravene the provisions of clause 11, sub-clause (1) (a) and (b). But my grouse is against the question of giving imprisonment by way of penalty. I am against this sentence of imprisonment for the valid reasons given by the hon. Member who spoke last. Instead of giving imprisonment which may extend to six months, my amendment suggests that a fine extending up to one thousand rupees may be imposed. I hope the Government will accept the amendment.

My second amendment reads as follows :—

For the existing sub-clause (2) substitute the following :—

“(2) On a second or subsequent conviction of any person (other than a firm) for an offence under sub-section (1) (a) or (b), the court may, in lieu of or in addition to ordering the offender to pay the penalty aforesaid, order him to be imprisoned for a term not exceeding three months and an offender being a firm shall on a second or subsequent conviction be liable to a penalty of one thousand rupees”.

Sir, it is stated in Clause 3, Explanation II (a), that in cases where a money-lender is a registered firm the licence shall be obtained in the firm's name. But I am amazed to see (surprised in fact) that no provision is made in this Bill to deal with cases where the offender happens to be a firm and not an individual person. Therefore, my amendment says that in those cases where the offender happens to be a firm and not an individual, the punishment should not be in terms of imprisonment. It is impossible to imprison a firm. Therefore we have to amend this provision suitably in regard to firms. We have to impose fine only. A fine of Rs. 1,000 may be imposed on firms who contravene the provisions of clause 11, sub-clause (1) (a) or (b). I hope the Government will examine this amendment.

* SRI T. T. DANIEL : Sir, my amendment runs as follows :—

Add the following as a new sub-clause after sub-clause (2) :—

“(3) Offences under section 5, section 6, and section 9 (1) (d) shall be punishable with fine which may extend up to one thousand rupees”.

As it is, there is only one kind of punishment for all kinds of offences against the provisions of this Bill. I think that it is not

[Sri T. T. Daniel]

[13th November 1957]

proper. Punishment must depend on the gravity of the offence contemplated in the Bill. That I think is the usual principle that is always followed in all cases. I shall now read Clause 5. Clause 5 says—

‘ No money-lender shall change his place of business without previous notice to the licensing authority and without having the address of the new place of business duly endorsed on his licence ’. This is only a technical offence. If the money-lender changes his place of business and does not give previous notice of the change of place, he can be punished with imprisonment for six months or with fine of Rs. 1,000. Clause 6 says—

‘ Every money-lender shall always keep exhibited over his shop or place of business his name with the word “ money-lender ” and its equivalent in the regional language ’.

If by some mischance he omits to hang his board in front of his house or in some other prominent place, he will be violating the provisions of Clause 6. Here also the court can inflict the very same kind of punishment. After all omission to exhibit the board is not a very serious offence like the falsification of accounts or the attempt to get interest at a rate more than the rate allowed. The offences under Clauses 5 and 6 are classified along with the other graver offences contemplated in the Bill. Under Clause 9 (1) (d) a money-lender has to submit such returns relating to the loans advanced by him to the Inspector concerned, in such form and at such times as may be prescribed. A money-lender may be correctly conducting his business and may be correctly keeping his accounts, but by some inconvenience if he fails to send his returns in time to the Inspector, he can be convicted and given the same kind of punishment. After all this is technical omission or a small negligible mistake. In these cases, the very same kind of punishment should not be given. I have made suggestion that for offences under Clauses 5 and 6 and also Clause 9 (1) (d) only fine may be imposed.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விஷயத்தில், சிறை தண்டனை அவசியம் இருக்கவேண்டுமென்று சில கனம் அங்கத்தினர்களும், ‘ சிறை தண்டனை கூடாது அபராதம் மட்டும் போடவேண்டும் ’ என்று சில கனம் அங்கத்தினர்களும் சொன்னார்கள். ஆகையால் இதில் அபிப்பிராயபேதம் இருக்கிறது. ஒரு சாராரின் அபிப்பிராயம் இன்னொரு சாராரின் அபிப்பிராயத்தை cancel-பண்ணி விடுகிறது. ஆகையால் மசோதாவில் இப்போதுள்ள விதியை அப்படியே ஒத்துக்கொண்டால் நல்லது என்று எண்ணுகிறேன். ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை கடன்கொடுத்ததாக எழுதிவிட்டு உண்மையில் அந்தத் தொகையை விடக் குறைவாகக் கொடுத்து கடன் வாங்குபவர்களை ஏமாற்றுவது பெரிய குற்றம். இத்தகைய குற்றங்கள் லேவாதேவிக்காரர்களால் புரியப்படக் கூடாது என்பதுதான் சர்க்காரின் நோக்கம். இத்தகைய குற்றங்களுக்குக் கொஞ்சம் பயங்கரமான தண்டனை இருந்தால்தான் லேவாதேவிக்காரர்கள் குற்றம் செய்ய பயப்படுவார்கள். ஆகவே மசோதாவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சிறை தண்டனை இருக்கத்தான் வேண்டும். ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். 17-வது, 18-வது Clauses பிறகு வரப்போகின்றன. அவைகளை எடுத்துக்கொள்ளும்போது சிறை தண்டனை விதியை நீக்குவதுபற்றி கவனிக்கலாம்.

13th November 1957]

MR. SPEAKER: Is the hon. Member Sri Palanisamy withdrawing his amendment?

SRI N. K. PALANISAMI: No, Sir.

MR. SPEAKER: The question is:—

“Delete the words ‘or with fine which may extend to one thousand rupees or with both’ in lines 3 and 4 of page 9.”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER: The question is—

“In sub-clause (1) (b) delete the words ‘with imprisonment which may extend to six months or’ in lines 2-3 on page 9 and the words ‘or with both’ in lines 3-4.”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER: The question is—

“In sub-clause (1) (b) for the words ‘with imprisonment which may extend to six months or with fine which may extend to one thousand rupees or with both’ substitute the words ‘with fine which may extend to one thousand rupees’ (lines 2-4 on page 9).”

The amendment was put and lost.

SRI T. T. DANIEL: Sir, in view of the assurance given by the Hon. Minister, I withdraw my amendment.

The amendment of the hon. Member Sri T. T. Daniel was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER: The question is:—

For the existing sub-clause (2) substitute the following:—

“(2) On a second or subsequent conviction of any person (other than a firm) for an offence under sub-sections (1) (a) or (b), the court may, in lieu of or in addition to ordering the offender to pay the penalty aforesaid, order him to be imprisoned for a term not exceeding three months and an offender being a firm shall on a second or subsequent conviction be liable to a penalty of one thousand rupees.”

The amendment was put and lost.

Clause 11 was put and carried.

[13th November 1957]

Clause 12.

Mr. SPEAKER : The motion is—

“ That clause 12 do stand part of the Bill.”

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Sir, I move—

For clause 12 substitute the following :—

“ 12. *Cognizance of offences.*—No court shall take cognizance of an offence punishable under this Act or the rules made thereunder except on a complaint in writing made by the debtor or by the Inspector :

Provided that when the complaint is from a debtor the court may call for the remarks of the Inspector concerned stipulating the time by which such remarks should be submitted and on receipt of such remarks may proceed with the complaint.”

SRI N. K. PALANISAMI : I second the amendment, Sir.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, I move—

“ Add the following at the end—

‘ and in the cases of contraventions of the provisions of section 11 the competent court shall take cognizance of such offence on a complaint in writing made by the aggrieved party or an Inspector ’.”

SRI K. RAMACHANDRAN : Sir, I second the amendment.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, லேவாதேவிக்காரர்களிடம் கடன் வாங்குபவர்கள் அநியாயத்தினாலும் அக்ரமத்தினாலும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் என்ற நோக்கத்தோடு இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. லேவாதேவிக்காரர்களுக்கும் அவர்களிடம் கடன் வாங்குபவர்களுக்கும் இடையே எக்காரணத்தாலாவது ஏற்பட்ட தகராறு சம்பந்தமாக கோர்ட்டுக்குச் செல்லவேண்டுமானால் Inspectors மூலமாகத்தான் Complaint கொடுக்கவேண்டுமென்று மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் Inspector நேர்மையாக நடந்துகொள்ளத் தவறுக்கூடுமானால், கடன் வாங்கியவர்களுக்கு சாதகமற்ற நிலைமைதான் ஏற்படும். ஆகவேதான் Inspector மூலமாக Complaint கொடுத்தாலும்கூட, கடன் வாங்கியவர் தானாகவே நேரடியாகக் கோர்ட்டுக்குச் சென்றாலும்கூட, இன்ஸ்பெக்டர் மூலமாக கோர்ட்டு அதிகாரிகள் தகராறு சம்பந்தமான ரிப்போர்ட்டுகளை பெற்று விசாரணை நடத்தவேண்டுமென்று கூறும் இந்தத் திருத்தத்தை நான் பிரேரேபிக்கிறேன்.

12-4 SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் சபாநாயகர்
p.m. அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கோதண்டராமன் கொண்டுவந்துள்ள திருத்தத்தின் அடிப்படையில்தான் என்னுடைய திருத்தமும் அமைந்திருக்கிறது. இயற்றப்படும் சட்டத்தின் விதிகளுக்குப் புறம்பாக யாராவது நடந்துகொண்டால் அதுசம்பந்தமாக அப்பீல் செய்வதோ வேறு கோர்ட்டு நடவடிக்கை எடுப்பதோ இன்ஸ்பெக்டர் மூலமாகத்தான் இருக்கவேண்டுமென்று மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் துரதிருஷ்டமானது. மசோதா இப்போதுள்ளபடியே நிறைவேற்றப்படுமானால், கடன் வாங்கியவர்களுக்கு இத்தகைய கஷ்டங்கள் ஏற்படும்போது, அவர்கள் இன்ஸ்பெக்டர் மூலமாகத்தான் நிவாரணம் தேடவேண்டியிருக்கும். பாதிக்கப்பட்டவர்கள் இன்ஸ்பெக்டரிடம் புகார் சொல்லும்போது அவர் உதானமாக இருந்துவிட்டால் அவர்கள் கஷ்டப்படவேண்டியிருக்கும். ஆகவே பாதிக்கப்பட்டவர்களே புகார் செய்துகொள்வதற்கு அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டும். அதற்கான திருத்தத்தை சர்க்கார் அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

13th November 1957]

SRI M. P. SUBRAMANIAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கோதண்டராமன் கொடுத்துள்ள திருத்தத்தை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். இயற்றப்படும் சட்டத்தின் கீழ் தவறுதல்கள் நடந்தால் இன்ஸ்பெக்டர்கள் மூலமாக புகார் கொடுக்கப்பட்டு பரிகாரம் தேடிப்படவேண்டுமென்று மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. யாருடைய நன்மைக்காக சட்டமியற்றப்படுகிறதோ அவர்கள் பாதகமடையக் கூடிய நிலைமை ஒருபோதும் இருக்கக்கூடாது. பாதிக்கப்பட்டவர்களே நேரில் கோர்ட்டிற்குப் போவதற்கு இந்தத் திருத்தம் அதிகாரம் கொடுக்கிறது. அவர்கள் கோர்ட்டிற்குப் புகார் கொடுத்த பிறகு இன்ஸ்பெக்டர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய நிலையையும் திருத்தம் ஏற்படுத்தும். ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தை சர்க்கார் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, லேவாதேவிக்காரர்களின் கொடுமையையும் ஒழுங்கீனத்தையும் தடுப்பது தான் மசோதாவின் நோக்கம். அந்த நோக்கத்தைப் பூர்த்திசெய்யும் விஷயத்தில், இந்தப் பிரிவு மிகவும் முக்கியமானது. எந்தக் கோர்ட்டும் இன்ஸ்பெக்டர் கொடுக்கும் புகாரின் மீதுதான் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கூறும் விதியில் சட்டத்தை அமல்நடத்துவது பூராவுமே ஒரு இன்ஸ்பெக்டரின் கையில் விடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே எவ்வளவு ஒழுங்கீனம் நடந்தாலும், இன்ஸ்பெக்டரின் ஒத்துழைப்பு இல்லாவிட்டால், கடன் பட்டவர்கள் கோர்ட்டின் மூலம் பரிகாரம் காணமுடியாது. ஆனால், கடன்பட்டவர்கள் கோர்ட்டிற்குப் போவதற்கு இத்தகைய ஒரு கட்டுப்பாடு வைப்பதற்கு ஒரு அவசியம் இருப்பதை நான் உணர்கிறேன். அதாவது, கடன்கொடுத்தவர் குறைவான தொகையை கடனாகக் கொடுத்துவிட்டு அதிகமான தொகையை எழுதிவிட்டார்கள் என்பதுபோன்ற தவறான புகார்களைக் கொடுத்து லேவாதேவிக்காரர்களுக்கு கடன்பட்டவர்கள் தொந்தரவு கொடுக்கக்கூடாது என்பதற்காக ஒரு கட்டுப்பாடு இருப்பது அவசியம்தான். அதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால், இன்ஸ்பெக்டரின் ஒத்துழைப்பு பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு இல்லாவிட்டாலோ, அவர் நேர்மையாக நடந்துகொள்ளாவிட்டாலோ பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் கிடைக்காது. எனக்கு ஒரு யோசனை தோன்றுகிறது. அதாவது ஒவ்வொரு இன்ஸ்பெக்டரின் பிரதேசத்திலும் ஒரு கன்விலியேஷன் போர்டை ஏற்படுத்தலாம். முதலில் அந்த சமரச் போர்டில் கடன் பட்டவர்கள் தங்கள் புகாரைத் தெரிவிக்கலாம். அந்த போர்டில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுத் தீர்ப்புச் சொல்லப்பட்ட பிறகு இன்ஸ்பெக்டரும் கடன்பட்டவர்களும் கோர்ட்டுக்குச் செல்வதற்கு அதிகாரமுடையவர்களாக இருக்கவேண்டும். இத்தகைய விதியை வகுக்காவிட்டால் மசோதாவின் நோக்கம் நிறைவேறாது. இப்போதுள்ள விதியுடனேயே மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டால், ஒரு பிரதேசத்திலுள்ள லேவாதேவிக்காரர்கள் எல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து அங்குள்ள இன்ஸ்பெக்டரை தங்கள் கைக்குள் போட்டுக்கொண்டுவிட்டார்களானால், அந்தப் பிரதேசம் பூராவிலும் அவர்கள் தங்கள் இஷ்டம்போல் கடன் கொடுத்து இஷ்டம்போல் வட்டியாங்கி கடன்பட்டவர்களைத் துன்பப்படுத்திக்கொண்டிருப்பார்கள்; கடன்பட்டவர்கள் தங்கள் துன்பங்களுக்கு நிவாரணம் தேடிக்கொள்ள முடியாது. ஆகவே நான் கூறிய யோசனையை கவனித்து அதற்கேற்ற விதியை மசோதாவில் வகுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* **SRI R. SRINIVASA IYER :** Sir, I am opposing all these amendments. The Act is sufficiently deterrent and will prevent money-lenders from lending. If we give a handle or weapon in the hands of the debtors, the moment the money-lender does not yield to their terms, they will simply file a complaint and drag the money-lender to court. In similar enactments, we find that complaints can be taken cognizance of, only at the instance of a particular authority. For instance, there are cases of perjury and

[Sri R. Srinivasa Iyer] [13th November 1957]

forgery which are dealt with under section 195 of the Criminal Procedure Code. It is provided that offences under the Act should be brought before courts of justice only by a Government servant and an Inspector appointed under the Act. If the debtor is given this weapon, it will only enable him to dictate terms to the money-lenders and harass him. The Inspector will go into the question as to whether the offence has really been committed. If, however, the Inspector has not done his duty properly, on the ground of dereliction of duty, the matter may be brought to the notice of higher authorities under whom he may be a subordinate. Therefore, I am of opinion that the debtor should not be given the right of filing a complaint against the money-lenders in cases where the money-lender is punishable with imprisonment or fine to such an extent as is provided in the Act. It will be a weapon of terror in the hands of the debtors as against the money-lenders.

SRI K. RAMACHANDRAN : ஸார், கடன் கொடுத்தாரை அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். இன்ஸ்பெக்டருக்கு இந்த அதிகாரத்தைக் கொடுப்பது என்பது அவ்வளவு சரியாக இல்லை. சாதாரணமாக சட்டத்திற்கு விரோதமாக இருக்கிறது. “Anybody can set the law in motion” என்கின்றபடி லேவாதேவிக் காரர்கள் கொடுமைகளை இழைத்தால் மற்றவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போவதற்கு இடம் இருக்கவேண்டும். அந்த நிலைமையில் சட்டத்தை இயற்றினால் தான் அவர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய கஷ்டங்கள் நீங்கும். இன்ஸ்பெக்டர் மட்டும்தான் கோர்ட்டுக்குப் போகலாம் என்று வைத்தால் பலவிதமான ஊழல்களுக்கு இடம் ஏற்படும். அதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது. “அக்ரீவ்ட் பார்ட்டி மட்டும் அல்ல, மற்ற யாரும் அக்கிரமம் செய்தால் மற்றவர்கள் அவர்களின் பேரில் கம்பளெயின்ட் கொடுக்கலாம் என்று இருக்கவேண்டும். சாதாரணமாக போலீஸ்காரர் மூலமாக கோர்ட்டுக்குப் போவதை நேராக கோர்ட்டுக்கு அனுப்பி வைத்துவிட்டால் போலீஸாருக்கு செக்ஷன் 202, சி.ஆர்.பி.சி.-யின்படி அனுப்புகிறார்கள். அதைப்போலவே தனிப்பட்டவர்கள் கோர்ட்டுக்குப்போனால் அந்தக் கம்பளெயின்ஸ்டை இன்ஸ்பெக்டருக்கு அனுப்பிவைத்து அவருடைய ரிப்போர்டை வாங்கிக்கொண்டு கேஸை நடத்தலாம். ஆகவே அக்ரீவ்ட் பார்ட்டி மட்டும் அல்ல யாருக்குத் தெரிந்தாலும் அவர்கள் அந்த அக்கிரமங்களை எடுத்துச் சொன்னால் அதை எடுத்து விசாரணை செய்யவேண்டும் என்று திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The Hon. Minister can now move his amendment.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I move that for the words ‘by the Inspector’ at the end of clause 12, the words ‘by any prescribed authority be substituted. ஸார், இந்தக் கடன் விஷயத்தில் முதலில் கடன் வாங்கும்போது கடன் வாங்குகிறவரும் கடன் கொடுக்கிறவரும் சமுகமாகத்தான் இருப்பார்கள். நியாயமாகத்தான் நடந்துகொள்ளுவார்கள். கடன் வாங்கிய பிறகு கொடுத்த கடனைத் திருப்பிக் கேட்கும்போது இருவருக்கும் தகராறுகள் ஏற்படுகிறது. ஆகையினால் கடன் வாங்குகிறவர் அனாவசியமாக கோர்ட்டுக்குப் போய்க் கொண்டிருப்பார். இம்சை செய்கிறான் என்று கம்பளெயின்ட் அடிக்கடி ஏற்படும். கடன் வாங்கியவன் கோர்ட்டுக்கு நோடியாக போகலாம் என்ற உரிமையைக் கொடுத்துவிட்டால் அது நல்லதாக இருக்காது. இன்ஸ்பெக்டர் மட்டும்தான் போகவேண்டும் என்றால் அதில் சில கஷ்டம் இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அதை ஆதரித்து அதற்கு ஒரு திருத்தத்தை நான் கொடுத்திருக்கிறேன். அதாவது “by the Inspector” என்பதற்கு பதிலாக “by any prescribed authority” என்று

13th November 1957] [Sri M. A. Manickavelu]

கொடுத்திருக்கிறேன். இன்ஸ்பெக்டர் அல்லது வேறு அதிகாரம்பெற்ற அதிகாரி அப்படி கோட்டுக்குப் போகலாம் என்று திருத்தம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. எப்படிப்பட்ட புகாரும் இல்லாமல் நடப்பதற்காக இந்த திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அதை கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இதை ஒப்புக்கொண்டால் ஒருவித தகராறும் வராது என்று நினைக்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The Hon. Minister will now move his amendment.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I move—

'For the words "by the Inspector" at the end of clause 12, substitute the words "by any prescribed authority".'

MR. SPEAKER: The question is—

'For the words "by the Inspector" at the end of clause 12, substitute the words "by any prescribed authority".'

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER: Is the hon. Member, Sri Sattanatha Karayalar withdrawing his amendment?

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Yes, Sir, I am withdrawing it.

The amendment of Sri K. Sattanatha Karayalar was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER: Is the hon. Member, Sri Kothandaraman withdrawing his amendment?

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: Sir, I am pressing it.

MR. SPEAKER: The question is—

'For Clause 12 substitute the following:—

"12. Cognizance of offences.—No Court shall take cognizance of an offence punishable under this Act or the rules made thereunder except on a complaint in writing made by the debtor or by the Inspector :

Provided that when the complaint is from a debtor the court may call for the remarks of the Inspector concerned stipulating the time by which such remarks should be submitted and on receipt of such remarks may proceed with the complaint".'

The amendment was put and lost.

Clause 12, as amended, was put and carried.

Clause 13 was put and carried.

Clause 14 was put and carried.

Clause 15 was put and carried.

Clause 16 was put and carried.

[13th November 1957]

Clause 17.

MR. SPEAKER : The motion is—

‘ That clause 17 do stand part of the Bill.’

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, I move—

‘ For the words “ punished with imprisonment . . . or with both ” occurring in lines 6-8 on page 10 *substitute* the words “ punished with fine which may extend to five hundred rupees ”.’

‘ In line 10, on page 10, after the word and comma, “ if ” add the words “ he closes the business of money-lending at the time this Act comes into force, and also ”.’

SRI K. RAMACHANDRAN : Sir, I second the amendments.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

‘ *Delete* the words “ with imprisonment which may extend to six months or ” occurring in lines 6-7 on page 10 and the words “ or with both ” occurring in line 8.’

The amendment was duly seconded.

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, I move—

‘ For the words “ six months ” occurring in line 7, page 10, *substitute* the words “ one month ” and for the words “ one thousand rupees ” occurring in line 8, page 10, *substitute* the words “ two hundred rupees ”.’

The amendment was duly seconded.

SRI V. SANKARAN : Sir, I move—

‘ After the words “ without a licence if ” in line 10, page 10, *add* the words “ at or before the commencement of this Act, or ”.’

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, I second it.

MR. SPEAKER : Now Clause 17 and the amendments are before the House for discussion.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் இதில் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தங்கள் எல்லாம் இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வரக்கூடிய கால கட்டத்தில் ஒருவர் இந்த லேவாதேவி தொழிலை நிறுத்திவிட்டால் அவரை இந்தச் சட்டம் பாதிக்கக்கூடாது என்பதற்காக இந்த திருத்தத்தை நான் கொடுத்திருக்கிறேன். அதுவே இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கமாக இருந்தாலும் அது திட்டவட்டமாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக இதைக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

‘ In line 10, on page 10, after the word and comma “ if ” add the words “ he closes the business of money-lending, at the time this Act comes into force and also ”.’

என்பதை அதில் சேர்க்கவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அந்த அடிப்படையில் அதை திட்டவட்டமாகச் சொல்லிவிட்டால் நலமாக இருக்கும். மற்றும் இந்தச் சட்டத்தினால் அவர்கள் இந்தத் தொழிலை நிறுத்தி விடக்கூடாது.

13th November 1957] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

மேலும் அவர்களை ஒரு கடுமையான தண்டனைக்குட்படுத்தக்கூடாது என்பதற்காகவும் இந்த திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். ஏற்கெனவே நாம் பலவித தண்டனைகளை விதித்திருக்கிறோம். லைசென்சு வாங்கவில்லை என்பதற்கு மாதிரித் தண்டனை என்று வைத்திருப்பது அவ்வளவு சரியில்லை என்று தோன்றுகிறது.

'For the words "punished with imprisonment . . . or with both", occurring in lines 6—8 on page 10, substitute the words "punished with fine which may extend to five hundred rupees".

என்ற திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அவர்களுக்கு தண்டனை கொடுக்கும்போது அபராதம் மட்டும் போடால் போதும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. அந்த குற்றத்திற்கு சிறை தண்டனை கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. லைசென்சு வாங்கவில்லை என்பதற்காக கடும்தண்டனையான அதாவது சிறை தண்டனை அவசியம் இல்லை. ஆகவே இந்த திருத்தங்களை ஆதரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தம் சிறை தண்டனையை எடுத்துவிட வேண்டும் என்பதுதான். ஏற்கெனவே 11, 13-வது விதிகளில் நாம் பலவித தண்டனைகளை கொடுக்கவேண்டும் என்று திட்டம் செய்திருக்கிறோம். அவைகளை குற்றம் செய்யும்போது கொடுக்கப்போகிறோம். ஆறு மாதம் சிறையும் ஆயிரம் ரூபாய் அபராதமும் போடப்போகிறோம். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இத்தையும் ஒரு குற்றமாகக் கருதி இதற்கும் சிறை தண்டனை கொடுக்கவேண்டுமா என்பதை யோசிக்கவேண்டும் குற்றத்தின் தரத்தைப் பார்த்துதான் தண்டனை கொடுக்கப்படவேண்டும். 17-வது பிரிவின் கீழ் குற்றம் செய்தால் அதை பெரிய அளவில் குற்றமாக கருதக்கூடாது. அதற்கு ஆறுமாத சிறை தண்டனை கொடுப்பது என்பது சரியல்ல. லைசென்சு வாங்கவில்லை என்ற காரணத்தால் சிறை தண்டனை விதிக்க வேண்டியதில்லை என்பதற்காகத்தான் இந்த திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே ஆறு மாதம் சிறை தண்டனை என்ற பதத்தை நீக்கி விடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* **SRI V. SANKARAN :** Sir, my amendment is more or less similar to the one (Amendment No. 101) that has been moved by the hon. Member, Sri Sattanatha Karayalar. But my amendment is more concise and pointed than the amendment of Sri Sattanatha Karayalar which is elaborate. Clause 17 refers to cases of persons who actually lease this business after carrying on the business of money-lending taking a licence for one or more periods. But it does not actually postulate and provide for those cases where a person may, for some reason or other, thinking that the provisions are stringent, stop business even before the commencement of this Act. It has been stated that the Act shall come into force after three months from the publication of the notification. But even before the notification comes into effect, some people may like to stop their business. If my amendment is accepted, the proviso will read as follows :—"Provided that a person shall not be deemed to carry on the business of money-lending without a licence, if at or before the commencement of this Act, or after the expiry of the period of the licence granted to him, he had ceased to carry on the business of money-lending but was taking steps to recover any loan advanced by him during the period when the licence was in force." This might also cover cases where money-lenders would like to stop their business even before the commencement of the Act. The amendment of Sri K. Sattanatha Karayalar is somewhat longer and mine is concise. I hope that my amendment will be accepted.

[13th November 1957]

* **SRI R. SRINIVASA IYER** : Sir, my amendment relates only to the punishment to be awarded under Clause 17. The carrying on of money-lending business without a licence is only a technical offence. It is possible that the person concerned might have applied for the licence and might not have got it before the expiry of the year. For such a technical offence, punishment of imprisonment is not necessary. Even a sum of Rs. 1,000 is too high. I have moved an amendment that it may be reduced. When discussing the amendment to clause 13, the Hon. Minister said that the question of removing the sentence of imprisonment might be considered when discussing clauses 17 and 18. If so, the sum of Rs. 1,000 may stand there. It is only the maximum limit. I therefore commend my amendment for the acceptance of the House.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I accept the principle enunciated in Sri V. Sankaran's amendment. But, for that purpose, the proviso may be amended as follows : The words " after the expiry of the period of the licence granted to him " may be deleted. So also, at the end, the words " during the period when the licence was in force " may be deleted. Then it will cover all cases. I therefore, move—

‘ In the proviso to clause 17, delete the words " after the expiry of the period of the licence granted to him " and also the words " during the period when the licence was in force " occurring at the end.

THE HON SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பிரிவினே கண்டுள்ள, சிறை தண்டனையைப் பற்றிய வாசகத்தை எடுத்துவிடவேண்டும் என்று கோரும் கனம் அங்கத்தினர் திரு. எம். பி. சுப்ரமணியம் அவர்களுடைய 63-வது எண்ணுள்ள திருத்தத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால், அபராதத் தொகையை ஆயிரம் ரூபாயி விருந்து ஐநூறு ரூபாய்க்கு குறைக்கவேண்டுமென்று கோரும் கனம் அங்கத்தினர் திரு. சட்டநாத கரையாளர் அவர்களுடைய 102-வது எண்ணுள்ள திருத்தத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. ஸ்ரீ சங்கரன் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தின் கருத்தையும் நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் அந்தக் கருத்து சர்க்கார் கொண்டுவர இருக்கிற திருத்தத்தின் வாசகத்தில் அடங்கிவிடும்.

MR. SPEAKER : I shall now put to vote the Government amendment. The question is—

‘ In the proviso to clause 17, delete the words " after the expiry of the period of the licence granted to him " and also the words " during the period when the licence was in force " occurring at the end.’

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER : The Government are accepting the amendment of the hon. Member Sri M. P. Subramaniam (Amendment No. 63). I shall now put it to the vote of the House. The question is—

‘ Delete the words " with imprisonment which may extend to six months or " occurring in lines 6-7 on page 10 and the words " or with both " occurring in line 8.’

The amendment was put and carried.

13th November 1957]

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Sir, I beg leave to withdraw my amendments.

The amendments were, by leave, withdrawn.

SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, I beg leave to withdraw my amendment.

The amendment was, by leave, withdrawn.

SRI V. SANKARAN: I withdraw my amendment, Sir. The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 17, as amended, was passed.

Clause 18.

MR. SPEAKER: The motion is—

“That clause 18 do stand part of the Bill.”

The hon. Members who have given notice of amendments may move their amendments.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

‘In sub-clause (1) *delete* the words “with imprisonment which may extend to six months” occurring in line 21 on page 10 and the words “or with both” occurring in lines 22–23.’

SRI A. GOVINDASAMI: Sir, I second it.

SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, I move—

‘For the words “six months” occurring in line 21, page 10, *substitute* the words “one month” and for the words “one thousand rupees” occurring in line 22, page 10, *substitute* the words “two hundred rupees”.’

The amendment was duly seconded.

SRI M. JAGANNATHAN: Sir, I move—

‘For the words “six months” occurring in line 21, page 10, *substitute* the words “three months” and for the words “one thousand” occurring in line 22, *substitute* the words “five hundred”.’

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER: The clause as well as the amendments are before the House for discussion.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: நான் முத்திலே செரன்ன வாதம் தான்.

SRI M. JAGANNATHAN: நானும் அவ்வாறே

* SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, this clause is similar to clause 17. This clause relates to cases where no other penalty is provided for in the Act for contravention of any of the provisions of the Act or the rules made thereunder. Only technical offences will come under this clause. I therefore suggest that the penalty of imprisonment may be removed.

[13th November 1957]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I accept the amendment of the hon. Member Sri M. P. Subramanyam.

MR. SPEAKER : I hope the other two hon. Members are withdrawing their amendments.

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, I beg leave to withdraw my amendment.

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, I beg leave to withdraw my amendment.

The amendments were, by leave withdrawn.

MR. SPEAKER : The Government are accepting the amendment of Sri M. P. Subramanyam. I shall now put it to the vote of the House. The question is—

‘ In sub-clause (1), *delete* the words “ with imprisonment which may extend to six months ” occurring in line 21 on page 10 and the words “ or with both ” occurring in lines 22–23.’

The amendment was put and carried.

Clause 18, as amended, was put and carried.

Clause 19.

Clause 19 was put and carried.

Clause 20.

MR. SPEAKER : The motion is—

“ That clause 20 do stand part of the Bill ”

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, I move—

‘ For the words “ Magistrate of the second class ” occurring in line 8, page 11, *substitute* the words “ Magistrate of the First Class.” ’

The amendment was duly seconded.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I accept this amendment.

MR. SPEAKER : The question is—

‘ For the words “ Magistrate of the second class ” occurring in line 8, page 11 *substitute* the words “ Magistrate of the First Class.” ’

The amendment was put and carried.

Clause 20, as amended, was put and carried.

13th November 1957]

Clause 21.

MR. SPEAKER : The motion is—

“ That clause 21 do stand part of the Bill.”

SRI V. SANKARAN : Sir, I am not moving my amendment. Clause 21 was put and carried.

Clause 22.

Clause 22 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble.

MR. SPEAKER : The motion is—

“ That Clause 1 and the preamble do stand part of the Bill.”

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, I move—

“ For the existing sub-clause (3) substitute the following :—

(3) It shall come into force at once.”

MR. SPEAKER : The amendment falls for want of a seconder.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Sir, I move—

“ For sub-clause (3), substitute the following :—

(3) It shall come into force at once.”

The amendment was duly seconded.

SRI K. RAMACHANDRAN : Sir, I move—

“ For the existing sub-clause (3), substitute the following :—

(3) It shall come into force forthwith.”

The amendment was duly seconded.

SRI M. JAGANNATHAM : Sir, I move—

“ For the existing sub-clause (3), substitute the following :—

(3) It shall come into force on the first day of April 1958.”

The amendment was duly seconded.

SRI T. T. DANIEL : Sir, I am not moving my amendment (No. 56).

MR. SPEAKER : The clause as well as the amendments are before the House for discussion.

ஸ்ரீ ராமச்சந்திரன் அவர்களும், ஸ்ரீ கோதண்டராமன் அவர்களும் ஒரே மாதிரியான திருத்தம் கொடுத்திருப்பதால், ஸ்ரீ கோதண்டராமன் அவர்களை நான் பேசக் கூப்பிடுகிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றிய பிறகு, இந்தச் சட்டம் எப்பொழுதுவரும், எந்த இடத்தில் வரும் என்று தெரிவிக்கப்படும் என்றும், அதற்கு மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு அது நடைமுறையில் அமுலுக்கு வரும் என்று இருக்கிறது. 1955-வது ஆண்டிலே இது ஆரம்பிக்கப்பட்டு 1957-வது

[Sri V. K. Kothandaraman] [13th November 1957]

ஆண்டிலே நாம் விவாதம் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். இதற்குப்பிறகு இந்தச் சட்டம் எப்பொழுது நடைமுறையில் வரவேண்டும் என்று சர்க்கார் உத்தரவிடுமோ, அதற்கு மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு வரலாம் என்று சொன்னால் காலதாமதம் ஆகும். ஆகையால் இந்தச் சட்டம் உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்படவேண்டும் என்ற என் திருத்தத்தை நான் பிரேரேபித்திருக்கிறேன்.

***SRI M. JAGANNATHAN :** கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்டமானது நிறைவேற்றப்பட்டால், இது எப்பொழுது எந்த சமயத்தில் எந்த இடத்தில் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் அமுலுக்கு வரவேண்டுமென்பது பற்றி இங்கே குறிப்பிடப்படவில்லை. அது சர்க்கார் இஷ்டத்திற்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த மசோதாவிலேயே, 1958-ம் வருஷம் ஏப்ரல் 1-ம் தேதியிலிருந்து இந்த சட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்படவேண்டும் என்ற அந்தக் காலவரையை திட்டவட்டமாக சேர்த்துவிட்டால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதில் சர்க்கார் அவ்வப்பொழுது 'நோடிபை' பண்ணி பிரதேச வாரியாக அமுல் நடத்தப்படும் என்று இருப்பதினால் பல சங்கடங்கள் உண்டாகும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். சாதாரணமாக சென்னை நகரத்தில் மட்டும் முதலிலே இந்த சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதாக வைத்துக்கொள்ளலாம். உடனே இங்கு இருக்கக்கூடிய லேவாதேவிகாரர்கள், சைதாப்பேட்டையிலிருந்து 2 மைல்களுக்கு அப்பால் போய் தொழில் நடத்த ஆரம்பித்துவிடுவார்கள். அதனால் இந்த சட்டத்தினால் ஏற்படக்கூடிய பலன் ஏற்படாமல் போய்விடும். மதுரை, திருச்சி முதலிய நகர்புறங்களிலும் முதலில் இந்த சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்தால் அங்கும் இதேமாதிரி சங்கடங்கள்தான் ஏற்படும். ஆகையால் இந்த சட்டத்தில் ஏற்படக்கூடிய அனுகூலத்தை நடைமுறையில் அனுபவிக்கமுடியாமல் போய்விடும். இந்த சட்டத்தை எல்லா இடங்களிலும் அமுல் நடத்தினால் லேசென்ஸ் வாங்கவேண்டுமென்பது தான் கட்டாயம். பிறகு இந்த சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதற்காக நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகள் பார்த்து குற்றங்களை கண்டுபிடித்து பிறகு கோர்ட்டில் கேஸ் போட்டால்தான் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். ஆகவே இதை உடனடியாக ராஜ்யம் பூராவிற்கும் அமுலுக்குக்கொண்டு வந்தால் எல்லோரும் லேசென்ஸ் வாங்கவேண்டுமென்ற ஒரு கட்டரயம்தான் முதலில் ஏற்படும். எல்லோரும் லேசென்ஸ் வாங்குவதற்கும், கணக்குகள் வைப்பதற்கும் ஒரு காலவரை அதாவது மூன்று மாதங்கள் கொடுத்துவிட்டு மாகாணம் பூராவும் ஏக காலத்தில் இதை அமுல் நடத்துவதுதான் சிறந்தது என்று நான் கருதுகிறேன். இதை சர்க்கார் ஆலோசிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் இப்பொழுது ஒரு திருத்தம் கொடுக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

MR. SPEAKER : அரசாங்கம் எப்பொழுது திருத்தம் கொடுத்தாலும் அதை ஏற்றுக்கொள்ள நயார்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : என்னுடைய திருத்தம் என்னவென்றால், கிளாஸ் (1) (3)-ல் shall not be earlier than the expiry of three months' என்று இருப்பதற்குப்பதிலாக shall not be earlier than the expiry of one month' என்று இருக்கலாம் என்பது தான். அதாவது மூன்று மாதங்களுக்குப் பதிலாக ஒரு மாதம் என்று இருக்கலாம். இந்த மசோதா சட்டமாக்கப்பட்டு, எந்த இடத்தில் அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்பதை 'நோடிபை' பண்ணிய பிறகு அமுலுக்கு வருவதற்கு ஒரு மாத காலம் இருந்தால்போதும். மூன்று மாத காலம் கொஞ்சம் அதிகமாக இருக்கிறது. முசுலிமோ அநேகமாக நகரங்களிலே தான் இதை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். இது ஒரு புதிய மசோதா.

13th November 1957] [Sri M. A. Manickavelu]

இதில் சில பெரிய மாறுதல்கள், சீர்திருத்தங்கள் செய்திருக்கிறோம். ஆகையால் உடனடியாக இதை ராஜ்யம் பூராவிலும் அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்றால் அதில் சிரமம் ஏற்படும். ஜனங்களுக்கு இந்த சட்டம் நன்றாகத் தெரிவதற்கும், அவர்கள் நல்ல முறையிலே கணக்குகள் வைப்பதற்கும் கொஞ்சம் சாவகாசம் கொடுப்பது நல்லது. 'நோடிபை' செய்த பிறகு காலவரையை ஒரு மாதமாக குறைப்பதன் நோக்கம் இதை துரிதமாக அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்பதுதான். ஆகவே, மற்றபடி இந்த ஷரத்தை அப்படியே வைத்துக்கொண்டு என்னுடைய திருத்தத்தை இந்த மன்றம் அங்கீகரிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

I move—

“That in sub-clause (3) for the words ‘three months’ the words ‘one month’ be substituted.”

இந்த சந்தர்ப்பத்திலே ஒரு நீண்ட பிரச்சன்கம் செய்யவேண்டிய அவசியமில்லை. ரொம்ப சமூகமான நியாயமான வகையிலே எந்தத் திருத்தங்களை ஒத்துக்கொள்ள முடியுமோ அந்தத் திருத்தங்களையெல்லாம் அங்கத்தினர்களின் ஒத்துமையுடனே ஏற்றுக்கொண்டு இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். இதேமாதிரி சமூகமான முறையிலே நல்வாடையாக இந்த சட்டமும் அமுல் நடக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக் கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : I shall now put the Government amendment to vote. The question is—

“That in sub-clause (3) for the words ‘three months’ the words ‘one month’ be substituted.”

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER : I would like to know whether the hon. Members, Sri Kothandaraman, Sri Ramachandran and Sri Jagannathan are pressing or withdrawing their amendments.

SRI M. JAGANNATHAN : We are withdrawing our amendments.

The amendments were by leave withdrawn.

Clause 1, as amended, was put and carried.

The Preamble was put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

“That the Madras Money-lenders Bill, 1957, as amended be passed.”

SRI K. ANBAZHAGAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த லேவா தேவித் தொழில் நடத்துகிறவர்களை ஒரு ஒழுங்கு முறைக்கு உட்படுத்துவ தற்காக இந்த சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து, இந்த அளவு நல்ல திருத் தங்களை ஏற்று, நிறைவேற்றியதற்கு என்னுடைய பாராட்டுதலை தெரி வித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனாலும் இவ்வளவு சிறந்த திருத் தங்களை இங்கே நிறைவேற்றியபோதிலும், இன்னும் ஏதேனும் குறை பாடுகள் இருக்கக்கூடுமோ என்ற ஐயம் எனக்கு உண்டு. அந்தக் குறை பாடுகளை நடைமுறையில் காணுகின்றபொழுது, அமைச்சர் அவர்கள் கூர்ந்து கவனித்து அவ்வப்பொழுது திருத்தங்கள் செய்தால்தான் இந்த சட்டத்தினால் எவரும் இடையூறு அடையாமல், தீமை அடையாமல், பாதுகாப்பதற்கு வழியாக இருக்கும் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உண்மை யாகவே இத்தகைய சட்டத்தை நிறைவேற்றும்பொழுது, மிகப் பெரிய

[Sri K. Anbazhagan] [13th November 1957]

நகரங்கள் அத்தனையிலும் முதலிலே இதை அமுல் நடத்தி குறிப்பிடப்பட்ட அந்த நகரங்களிலே இவற்றை அதிகாரிகள் நல்ல முறையிலே நடத்திக் காட்டி, நல்ல நிர்வாகத் திறமையோடு கவனித்து அதற்குப் பின்னர் 'ரூர்ட்', பகுதி, குறிப்பாக கிராமப் பகுதிகளிலே அதை பரப்புவதுதான் பொறுத்தமாக இருக்கும் என்பதையும் நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், இத்தகைய ஒரு சட்டம், ஏறத்தாழ இன்றையதினம் இந்த மகாணம் தமிழ்நாடாக இருந்தபோதிலும், தமிழ் நாட்டில் கொண்டுவரப்படும் பொழுதுகூட, பலகைகளிலே குறிப்பாக எழுதுகின்ற எழுத்துக்கள் தமிழ் எழுத்துக்களாக இருக்கவேண்டுமென்ற கருத்து வலியுறுத்தப்படாது, 'ரீஜனல் லாங்குவேஜ்' என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதினால் இன்னொரு மொழியில் எழுதுவதற்கு இடம் தருவதால், தமிழர்கள் தங்களுக்குள்ள உரிமைகளை நல்ல முறையில் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு ஒரு அடையாளம் ஆகாது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். 'ரீஜனல் லாங்குவேஜ்' என்ற சொல்லாலே குறிப்பிடப்படும்பொழுது 'வட்டார மொழி' என்ற குறிப்பும், 'அபீஷியல் லாங்குவேஜ்' என்ற சொல்லாலே குறிப்பிடப்படும்பொழுது தமிழ்நாட்டினுடைய, சென்னை மகாணத்தினுடைய, ஆட்சி மொழி என்ற குறிப்பும் தோன்றுகிறது. அந்த முறையில் நோக்குவது என்றால், 'அபீஷியல் லாங்குவேஜ்' என்றாவது குறிப்பிட்டிருக்கவேண்டும். ஆனால் தமிழிலே குறிப்பிடவேண்டுமென்ற அவசியமே இல்லாத இடத்தில், 'மணி லெண்டர்' என்ற கருத்துப்பட வட்டார மொழியில் குறிப்பிடவேண்டும் என்றும்மட்டும் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது, தமிழ் நாட்டிலே சில பகுதிகளில் தமிழ் மக்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய உரிமைகள் கிடைக்காமலே போகுமோ என்ற ஐயத்தை கிளப்புகிறது.

அதுபோலவே மற்றொன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டில் வட்டிக்கடை வைத்திருப்பவர்கள், தமிழர் அல்லாதவர்கள், தங்கள் தங்கள் மொழியிலேயே எழுதி அதைக்கொண்டே தொழிலை நடத்துகின்ற காரணத்தினாலே தமிழ் மக்கள் ஏமாற்றத்திற்கு உள்ளாகிறார்கள். தமிழ் நம் நாட்டினுடைய மொழி என்பதுமட்டுமல்லாமல், தேசிய மொழியில் ஒன்று என்று அரசியல் சட்டத்தில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் மக்கள் இன்றையதினம் வாழுகின்ற பகுதியிலே வட்டிக்கடை நடத்துபவர்கள், அவர்களுக்குத் தெரிகின்ற தமிழ் மொழியிலே கணக்கு வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். தங்கள் தங்கள் மொழியில் கணக்கு வைத்துக் கொண்டிருந்தால், அதற்கு 'டிபூப்ளிகேட்' இணைப்பு தமிழ்க் கணக்கு வைத்துக்கொண்டால்தான் தமிழ் மக்கள் சந்தேகத்தை நிவர்த்தி செய்துகொள்ள முடியும். அதிகாரிகள், கணக்குகளை, குறிப்புகளை சரி பார்க்கின்ற அதிகாரிகள், தமிழிலே கணக்கு இருந்தால்தான் செம்மை யாக குறிப்பு பார்க்கமுடியும். முன்னால் உயர் நீதி மன்றம் ஒரு தீர்ப்பை வழங்கும்பொழுது, ஒரு நீதிபதி 'இந்த நாட்டிலுள்ள பல்வேறு லேவா தேவீக்காரர்கள் பிற மகாணங்களிலிருந்து வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் வட்டார மொழியில் கணக்கு வைத்துக்கொள்ளவேண்டும், அல்லது ஆங்கிலத்திலாவது கணக்கு வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதை நாம் நினைத்துப்பார்த்தோமானால், இன்றையதினம் தமிழ் மொழி ஆட்சி மொழியாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, மேலும் மேலும் அதை வலுப்படுத்துகின்ற காரணத்தினாலே தமிழிலே கணக்கு வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதை நடைமுறையில் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவருவராயின், இந்த சட்டத்திலுள்ள பலன் எல்லோருக்கும் கிடைக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்து ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 'பான் புரோகர்களை' கட்டுப்படுத்துவதற்கு உரிய வழிசெய்ய ஏற்கனவே ஒரு திருத்த மசோதா வருவதாக இருந்தது. அது இன்னும் நிறைவேற்றவில்லை. அதிலே பல திருத்தங்கள் ஏற்படவேண்டுமென்ற கருத்து மிக அழுத்தமாக மக்களிடையே இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட 'பான் புரோகர்க்கள்' சட்ட திருத்த மசோதா விரைவிலே சட்டமாக நிறைவேற்றப்படுமானால், இந்தச் சட்டமும் அதுவும் சேர்ந்து, இணைந்து நின்று தமிழ் மக்களுடைய கொடுக்கல் வாங்கல்களில் ஏற்படுகின்ற பல குறைகளைப் போக்கும் என்று கூறி, இந்த மசோதாவை வரவேற்று, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

13th November 1957]

* **SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI** : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பொதுவாக இந்த மசோதாவை எதிர்கட்சியினர்கள் வரவேற்றிருக்கிறார்கள். நானும் அதை வரவேற்பதற்காக எழுந்துள்ளேன். பொதுவாக நம் நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள கொடுக்கல் வாங்கல் தொழிலில் உள்ள குறைகளைப் போக்கவும், அந்தத் தொழில் கட்டுப்பாடான முறையில் நடக்க வேண்டுமென்பதற்காகவும், கடன்பட்டவர்கள் தொல்லப்பட்டக்கூடாது என்பதற்காகவும் நல்ல நோக்கத்தோடு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற இந்த மசோதாவின் விவரங்களிலே பலவிதமான கருத்து வேற்றுமைகள் இருந்த போதிலும், பொதுவாக இந்த மசோதாவின் நோக்கத்தை எல்லோரும் ஆதரிக்கிறோம். அந்த முறையிலே இந்த மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப் போகிறது. அதே நேரத்திலே கிராமப்புறங்களில், நண்பர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல, இந்தக் கட்டுப்பாடுகளை ஜனங்கள் நன்றாக அறியும் வரையிலே இதைக் கொஞ்சமாக விலைநீக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுவதோடு கூட, இன்றையதினம் இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றும்பொழுது வேறு ஒரு அபாயத்தையும் நாம் கவனிக்காமல் இருக்கமுடியாது. கிராமப்புறங்களிலே, நகரப்புறங்களிலும் கூட, கொஞ்சம் கூட்டம் இருப்பதினாலே கடன் கொடுப்பவர்கள் கடன் கொடுக்கும் முன் வராமல் போகலாம். ஆகையினால் அரசாங்கம் வேறு பொது ஸ்தாபனங்களை ஏற்படுத்தி சீக்கிரத்தில் மக்களுக்கு தேவையான கடன் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய வழிகளைச் செய்வதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டால்தான் நலனாக இருக்கும். ஒரு நவ இந்தியாவை சிருஷ்டிக்கப்போகும் நாட்டிலே இதர தேசங்களுக்குச் சென்றுகூட கடன் வாங்கக்கூடிய நிலைமையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறோம். இந்த நிலையில் விவசாயிகள், சிறு தொழில்களைச் செய்கிறவர்கள் இவர்களுக்கு எல்லாம் லகுவாகக் கடன் கிடைக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டும். இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றும்போதே அந்தப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மூன்றாவதாக ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றிவிட்டால் மட்டுமே போதாது. சரியான முறையில் அமுல் செய்யப்படுவதற்கும் வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். இதற்கு முன்னால் நம் ராஜ்யத்தில் வேஸ் அண்டு மெஷர்ஸ் ஆக்ட் நிறைவேற்றினோம். போதுமான இன்ஸ்பெக்டர்களை நியமிக்காததன் காரணமாக அது சரியான முறையில் அமுல் செய்யப்படவில்லை என்று அறிகிறேன். அதைப்போல் இதையும் வைத்துவிடாமல் இதை விரைவில் அமுல் செய்வதற்குவேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்ல விரும்பினால் சொல்லலாம்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : சுருக்கமாகச் சொல்லி விடுகிறேன். இந்த மசோதாவை இப்போது நிறைவேற்றுகிறோம். இதில் ஏதாவது சிக்கல் இருந்தால் பின்னால் இதற்குத் திருத்த மசோதா கொண்டுவரலாம். ஒவ்வொரு மசோதாவுக்கும் அப்படித்தான் செய்கிறோம்.

அடுத்தப்படியாக கணக்குகளை எல்லாம் தமிழில் வைத்துக்கொள்ளவும், போர்டுகளை தமிழில் வைத்துக்கொள்ளவும் செய்யவேண்டும் என்பதாகச் சிலர் சொன்னார்கள். நான்கூட நேற்று அப்படிச் செய்துவிட்டால் தான் என்ன என்று நினைத்தேன். ஆனால் ஆராய்ந்து பார்த்ததில் அப்படிச் செய்துவிடக்கூடாது. அநேக பாஷை பேசுகின்றவர்கள் இன்னமும் நம் ராஜ்யத்தில் இருக்கிறார்கள் எனத் தோன்றியது. நாம் இப்பொழுது தமிழ் என்றுபோட்டால் ஆந்திர ராஜ்யத்தில் தெலுங்கு என்று போடுவார்கள். கேரளாவில் மலையாளம் என்று போடுவார்கள். அங்கங்கே தமிழர்களும் இருக்கிறார்கள். படிப்பு, இதர விஷயங்கள் இதில் மெனாரியாக இருக்கக் கூடியவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு இருக்கவேண்டும் என்பதாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம். ஜோனல் கவுன்சில் மூலம் ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. இப்பொழுது தமிழ் என்று போட்டு அந்தக் காரியங்களுக்கு எல்லாம் இடைஞ்சல்

[Sri M. A. Manickavelu] [13th November 1957]

வரக்கூடாது. தமிழ் மொழியை வளர்ப்பதற்கு எத்தனையோ துறைகள் இருக்கின்றன. இந்தத் துறையில் தமிழை வளர்ப்பதாக எண்ணிக் கொண்டு இந்த மாறுதலை செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லை. பாக்கி வழிகளில் அதை முன்னுக்குக் கொண்டுவருவோம் என்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Money-lenders Bill, 1957, as amended be passed. ”

The motion was put and carried and the Bill as amended was passed.

(2) THE MADRAS BHOODAN YAGNA BILL, 1957 (L.A. BILL NO. 15 OF 1957).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

“ That the concurrence of the Legislative Council is obtained in setting up a Joint Select Committee of both the houses consisting of 24 Members (16 Members from the Assembly and 8 Members from the Council) to consider the Madras Bhoodan Yagna Bill, 1957, L.A. Bill No. 15 of 1957 and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam

Sri P. G. Karuthiruman.

Srimathi Dr. T. S. Soundaram Ramachandran.

Sri A. Vedarathnam Pillai.

„ A. Senapathi Gounder.

„ S. Lazar.

„ M. P. Periasami.

„ M. William.

„ R. Krishnasami Naidu.

„ T. Manavalan.

„ M. G. Sankar.

„ V. K. Kothandaraman.

„ P. S. Chinnadurai.

„ P. Veerappa Kounder.

„ D. S. Authimoolam.

„ M. Karunanithi.”

The House is aware of the Bhoodan Yagna Movement initiated by Sri Acharya Vinobha Bhave which is slowly bringing about a silent, bloodless revolution with far-reaching and salutary economic and social consequences. The main object of the movement is to obtain excess lands from the “ have’s ” and to distribute them, without any distinction of caste or creed, to the “ have not’s ” or to those who do not possess sufficient land for